

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW
Zarząd Główny

KONFERENCJA
SPRAWOZDAWCZA DELEGATÓW
XIII KADENCJI PZF

TORUŃ - 10. IX. 1983 r.

BIULETYN
INFORMACYJNY PZF

SPIS TREŚCI

	str.
<i>Henryk Białek</i> — Niektóre problemy filatelistyki polskiej w latach 1981—1983	3
Program wydawniczy PZF (słowo wstępne <i>A. Kopczyński</i>)	6
Uchwała Plenum ZG PZF nr 31/XIII/83/Pl w sprawie literatury i bibliotek filatelistycznych	8
<i>Jerzy B. Klima</i> — Węgrzy nad Bałtykiem	10
<i>Zbigniew Cieślukowski</i> — Wystawa węgierskich znaków pocztowych	14
<i>Andrzej Kopczyński</i> — Cenna inicjatywa	15
<i>Andrzej Kopczyński</i> — Jeszcze raz o abonamencie	16
Z PRAC PREZYDIUM ZG PZF	
Posiedzenie odbyte dnia 11.06.1983	19
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF	20
<i>Andrzej Kopczyński</i> — Konkursy filatelistyczne dla młodzieży (wyniki)	24
Informacja o konkursie ZG PZF i ZG SD PRL	25
Protokół z posiedzenia jury konkursu PZF na najlepszą publikację w prasie filatelistycznej	26
Podziękowanie	28
W trosce o filatelistów	28
Z ostatniej chwili	31
Uwaga miłośnicy „Militariów”	31

NIEKTÓRE PROBLEMY FILATELISTYKI POLSKIEJ W LATACH 1981—1983

W szczególnych warunkach odbywała się kampania sprawozdawczo-wyborcza przed XIII Walnym Zjazdem Delegatów PZF. Kraj był rozdyktowany, wszystko i wszyscy byli krytykowani, zapomniano o rzetelnym osiągnięciu, lekceważono solidność i uczciwość. Członkowie naszego stowarzyszenia byli obserwatorami i uczestnikami tych zjawisk, lecz gdy doszło do oceny własnego Polskiego Związku Filatelistów i jego ogniw organizacyjnych, od Koła poczynając, można było obserwować pryncypialność, obiektywizm i rzetelność wypowiedzi, postulatów i wniosków. Na tle ogólnej postawy członków i aktywistów całego Związku można było również zaobserwować próby różnych jednostek przenoszenia walki politycznej na grunt PZF. Znaleźli się „specjaliści” od demagogii, którzy wbrew faktom próbowali pomniejszyć dorobek Związku i oczernić niektórych oddanych filatelistyce działaczy¹⁾.

Pamiętamy, że XIII Walny Zjazd PZF odbył się w dniach 20 — 22 listopada 1981 r. w Katowicach.

Obrady toczyły się spokojnie, skupiono się na wytyczeniu dobrego i realnego programu. Próby demagogii przyjmowano chłodno, a w tajnym głosowaniu „aktywistów” oceniono negatywnie. Zjazd już wówczas zgłosił ideę porozumienia narodowego, a jego uchwały poprzez filatelistykę temu porozumieniu miały służyć i są konsekwentnie realizowane cichą, skromną lecz systematyczną pracą tysięcy naszych działaczy²⁾.

Po XIII Walnym Zejeździe Delegatów PZF nowowybrane władze przystąpiły do realizowania Uchwały. Prace toczyły się nad uzyskaniem zatwierdzenia Statutu PZF przez władzę rejestrującą. Po raz pierwszy w historii PZF Zjazd, pod wpływem wystąpienia kilku Delegatów, odmówił prawa przygotowania tekstu uchwalonego Statutu wybranemu Zarządowi Głównemu, obarczając tym zadaniem Komisję Statutową Zjazdu. Decyzja ta przedłużyła jedynie procedurę zarejestrowania Statutu w Urzędzie m.st. Warszawy. Równolegle do prac związanych z rejestracją Statutu, Zarząd Główny prowadził prace organizacyjno-wdrożeniowe dla realizacji Uchwały Zjazdu. Opracowano „Program działalności PZF w latach 1982—1985”, ustalono „Harmonogram realizacji Programu działalności PZF”, wypracowano koncepcje zespołów problemowych Zarządu Głównego, będących odpowiednikiem zespołów zjazdowych do nadzorowania, oceny i realizacji grup problemowych ujętych w Uchwale Zjazdu, przygotowano zestaw zagadnień, które będą brane pod uwagę przez Prezydium ZG PZF przy dokonywaniu analizy pracy Zarządów Okręgów itp.³⁾.

¹⁾ Por. H. Białek — Wstępna ocena kampanii sprawozdawczo-wyborczej w Okręgach PZF. BI PZF, nr 3—4/19—20/81 s. 2—6.

²⁾ Por. H. Białek — PZF w świetle kampanii sprawozdawczo-wyborczej i wyników XIII Zjazdu, BI nr 2/22/82 s. 1—6. J. Klima — Koncert na orkiestrę, czy 24 instrumenty solo? BI nr 1/21/82 s. 16—22.

³⁾ Por. prac Zarządu Głównego PZF. II Plenum ZG PZF i nast. działy BI nr 3/23/82 s. 28—50.

Niezmiernie istotnym ogniwem w realizacji Programu działalności PZF są komisje problemowe. Dokonano analizy problemów oraz dotychczasowej struktury komisji. W świetle powyższego wypracowano jednolity system funkcjonalno-organizacyjny komisji problemowych ZG PZF, obejmujący kompleksowo merytoryczne działy filatelistyki oraz zagadnienia i potrzeby organizacyjne Związku. Wypracowany system komisji oraz jednolity regulamin tych komisji powinien zapewnić prawidłową realizację Uchwały Zjazdu oraz stanowić wzorzec do wypracowania — tam gdzie są potrzeby i warunki — systemu komisji problemowych w Zarządach Okręgów PZF ⁴⁾.

Wiele uwagi poświęcono pełnemu wdrożeniu i stworzeniu właściwych warunków dla rozwoju młodzieżowego ruchu filatelistycznego. Przygotowano wiele opracowań, takich jak: „Zadania młodzieżowego ruchu filatelistycznego PZF”, „Kartę opiekuna koła młodzieżowego PZF”, „Regulamin odznaki młodzieżowej PZF”. Dokumenty te były przedmiotem obrad III Plenum ZG PZF, które przetworzyło postanowienia Uchwały XIII Zjazdu na język roboczy, fakty i konkretne przedsięwzięcia ⁵⁾.

Kolejne problemy podejmowane przez władze PZF, to realizacja programu wystawienniczego. Zrealizowano w sumie ponad 200 wystaw poświęconych ważnym rocznicom i wydarzeniom społeczno-kulturalnym. Między innymi na uwagę zasługuje cykl wystaw poświęconych: 100-leciu polskiego ruchu robotniczego, bilateralne PRL—CSRS, PRL—NRD, kultura i sztuka, o tematyce religijnej, jubileuszowe Kół i Okręgów itp. ⁶⁾.

Polski Związek Filatelistów brał także udział w wystawach zagranicznych, na których nasi członkowie zyskali wiele wyróżnień medalowych ⁷⁾.

Zarząd Główny, zgodnie z Uchwałą Zjazdu, podjął problem bardzo trudny do rozwiązania i wciąż wywołujący ożywione a nawet kontrowersyjne dyskusje dotyczące literatury, piśmiennictwa i bibliotek filatelistycznych. Przeprowadzone badania i przygotowane dokumenty były przedmiotem obrad V Plenum ZG PZF. Dyskusja i podjęta uchwała stanowiły podstawę do wypracowania wieloletniego programu wydawniczego PZF, obejmującego kilkadziesiąt pozycji literatury filatelistycznej ⁸⁾.

Zarząd Główny podejmował wiele wysiłków dla zrealizowania licznych wniosków dotyczących poprawienia sytuacji w zakresie pomocy filatelistycznych, abonamentu, wymiany z zagranicą, handlu filatelistycznego, jakości walorów filatelistycznych, polityki emisyjnej Ministerstwa Łączności itp. Wnioski, po odpowiednim pogrupowaniu według problemów, przekazano odpowiednim władzom i instytucjom z prośbą o ich realizację. Wyniki naszych interwencji nie są zadowalające i nadal część wniosków jest aktualna.

Wychodząc naprzeciw naszym postulatom Minister Łączności przyznał młodzieżowym Kołom PZF dodatkowo 2 tys. abonamentów znaczków stemplowanych. W sumie więc od 1983 roku jest rozdzielane nieodpłatnie 4 tysiące abonamentów dla kół młodzieżowych za pośrednictwem Zarządów Okręgów PZF.

Kolejnym wyjściem Ministerstwa Łączności naprzeciw naszym postulatom jest udzielanie od 1.01.1983 roku 5% rabatu od znaczków abonamentowych przez Koła PZF w urzędach pocztowych. Uzyskane oszczędności mają być wykorzystywane przez Koła na propagandę znaczka, filatelistyki, prowadzenie bibliotek, kronik itp.

⁴⁾ Por. Regulamin komisji problemowych ZG PZF, BI nr 3/23/82 s. 10—25.

⁵⁾ Por. Z prac ZG PZF: III Plenum ZG PZF i następne rozdz. BI nr 3/23/82 s. 28—50.

⁶⁾ Por. H. Białek — 100-lecie polskiego ruchu robotniczego, BI nr 4/24/82 s. 1—15.

⁷⁾ Por. J. Parfiniewicz — Socphilex 82, BI nr 4/24/82 s. 12—15 oraz A. Kurczyński — Phillex-france 82, BI nr 4/24/82 s. 15—17.

⁸⁾ Por. A. Kopczyński — V Plenum ZG PZF, „Filatelista” nr 10/648 s. 237—238, a także J. B. Klima — Siedem refleksji z jednego wyjazdu, „Filatelista” nr 9/647/s. 193—195.

Wiemy, że problem abonamentu na pocztę budzi wiele zastrzeżeń. Wszystkie napływające sygnały kierujemy do Departamentu Służby Pocztowej Ministerstwa Łączności, gdzie są szczegółowo rozpatrywane. Wiele spraw już zostało wyjaśnionych i obserwuje się stopniową poprawę. Obserwuje się także życzliwy stosunek Ministerstwa Łączności do postulatów w sprawie polityki emisyjnej. Musimy jednak pamiętać, że Ministerstwo Łączności ma obowiązek zaspokajania potrzeb nie tylko filatelistów, stąd wypływają często rozbieżne interesy. Wiele problemów dotyczących jakości technicznej ostemplowań, zaopatrzenia w importowane znaczki i pomoce filatelistyczne natrafia na bariery spowodowane kryzysem ekonomicznym w kraju.

Związek, w połowie kadencji, dokonuje w bieżącym roku w kampanii sprawozdawczej oceny swych dokonań. Zarząd Główny PZF od początku roku z uwagą śledzi przebieg sprawozdań w Kołach i Okręgach PZF. Trzeba stwierdzić, że na szczelności Kół PZF kampania sprawozdawcza nie została w pełni zrealizowana. Większa niż w dotychczasowej praktyce część Kół sprawozdania potraktowała formalnie, statystycznie, nie aktywizując swych członków. Zdarzają się przypadki w tak zwanych wielkich Kołach, na przykład w Warszawie, gdzie na prawie tysiąc członków — w zebraniu wzięło udział zaledwie kilkadziesiąt osób. Te zaś osoby, zamiast dyskutować nad ożywieniem pracy Koła, główną uwagę skierowały na problemy: co powinien robić Zarząd Okręgu, Zarząd Główny itp. Taki stan rzeczy stawia poważny problem przed Związkiem, a szczególnie przed Zarządami Okręgów.

Wysoką natomiast ocenę trzeba wystawić Walnym Zebraniom Sprawozdawczym Okręgów PZF. Z nielicznymi wyjątkami, Delegaci główny wysiłek skupili na poprawie jakości pracy Kół, komisji problemowych Okręgów oraz aktualnych Zarządów Okręgów. Wiele uwagi poświęcono także ocenie realizacji uchwał Walnych Zebrań Sprawozdawczo-Wyborczych oraz problematyce włączenia się poszczególnych Okręgów do realizacji Uchwały Walnego Zjazdu PZF i Programu działania PZF w latach 1982—1985. Dyskusja taka była możliwa szczególnie w tych Okręgach, w których władze opracowały na wzór Zarządu Głównego PZF, programy działania Okręgu na obecną kadencję i plany roczne, konkretyzujące na swoim terenie realizację Uchwały Walnego Zjazdu PZF i Walnego Zebrania Sprawozdawczo-Wyborczego swego Okręgu.

Należy jednak krytycznie ocenić niektóre punkty uchwał, adresowane do władz centralnych. Na przykład, wydania w ograniczonym nakładzie — dla wszystkich członków PZF według dnia ukazania się waloru. Żądanie takie jest trudne do zrealizowania, bowiem Związek prowadzi statystykę półroczną i taką uznaje Ministerstwo Łączności. Gdybyśmy chcieli zrealizować postulat, to każdorazowo trzeba by zbierać dane statystyczne, a jak wiadomo, dyscyplina Zarządów Kół w tej sprawie jest nienajlepsza. Walor, o którym mowa jest wyrazem uznania Ministra Łączności za działalność na rzecz popularyzacji znaczka polskiego. Jak więc wyjaśnimy zasługi kolegi, który wstąpił do PZF na kilka dni, czy nawet tygodni lub miesięcy przed ukazaniem się waloru. Bądźmy jednak ludźmi odpowiedzialnymi i nie wprowadzajmy w zakłopotanie władz Związku i Ministerstwa Łączności.

Inne ulubione pytanie, które padało na wielu walnych zebraniach to — co daje przynależność do PZF? Pytanie to należy uznać jako demagogiczne, stanowiące swoją próbę odwrócenia uwagi od zasadniczego problemu, a mianowicie — co ja, jako członek PZF i moje Koło, które reprezentuję, poza zbieraniem składek i rozprowadzaniem abonamentu, zrobiłem dla PZF?

Każdy obiektywny członek PZF powinien uczciwie stwierdzić, że wśród wielu korzyści⁹⁾ z przynależności do PZF jest i wymierna — materialna.

9) Por. H. Białek — Stan aktualny i perspektywy wzrostu ilościowego PZF. BI nr 3/7/78 s. 9—11.

Na przykład:

— 1978 r. arkusik „Hermaszewski” — nominal 50,40 zł, natomiast	
Katalog Popularny 1983 r. —	1.000 zł
— 1979 r. blok srebrny „Jan Paweł II” — nominal 50 zł, Kat.	3.500 zł
— 1980 r. arkusik „30 lat PZF” — nominal 17 zł, Katalog —	400 zł
— 1981 r. arkusik „Picasso” — nominal 20,80 zł, Katalog —	100 zł
— 1982 r. arkusik „600 lat obecności Obrazu Jasnogórskiego” — nom. 130 zł	
Katalog	300 zł
Ogółem: nominal 268,20 zł — wartość katalogowa 5.300 zł	

Tak wygląda za ostatnie 5 lat wartość katalogowa (pomijając ceny umowne) pozytywniej oceny naszej działalności w zakresie popularyzacji znaczka polskiego ze strony Ministerstwa Łączności. Korzysta z tego każdy członek PZF, niezależnie od tego, czy coś zrobił dla popularyzacji znaczka polskiego i na rzecz naszego Związku, czy też nie. Problem polega na tym, by wszyscy członkowie PZF mogli odpowiedzieć na to stwierdzenie pozytywnie. Tego od swych kolegów-członków powinni oczekiwać działacze Kół i Okręgów PZF.

Inne wnioski i postulaty są kontynuacją wniosków wniesionych dwa lata temu. Jak wspomniałem wyżej, są one w trakcie realizacji, a część z nich — trzeba to sobie powiedzieć odważnie — ma szanse realizacji dopiero po poprawie sytuacji ekonomicznej w kraju, do czego przyczyniamy się i my swoją codzienną pracą zawodową.

Z mocą Uchwały XIII Walnego Zjazdu część II p. 3 Delegaci spotykają się we wrześniu br. w Toruniu na konferencji sprawozdawczej¹⁰. Na konferencję tę przychodzimy z dużym dorobkiem w wielu dziedzinach, będziemy dokonywać oceny stanu realizacji Uchwały Zjazdu, będziemy pracować nad dalszym podnoszeniem jakości polskiej filatelistyki.

Polski Związek Filatelistów zwiększył swoje szeregi w ciągu ostatnich dwóch lat o około 50 tys. członków. Taki stan rzeczy stwarza nowe i trudne zarazem problemy życia wewnątrzorganizacyjnego. Są to problemy zaopatrzenia i handlu, dostęp większej liczby członków do fachowej literatury, a także problemy przyszłości filatelistyki. Konferencja, niewątpliwie, zajmie stanowisko w tych sprawach. Powinniśmy bowiem jak najpełniej zrealizować Uchwałę XIII Walnego Zjazdu Delegatów PZF.

PROGRAM WYDAWNICZY PZF

Słowo wstępne: ANDRZEJ KOPCZYŃSKI

Jak już informowaliśmy na łamach Biuletynu Informacyjnego nr 1/25/83 oraz w „Filateliście”, jednym z podstawowych tematów obrad V Plenum ZG PZF (Lublin, 19—20.03.1983 r.) były problemy związane z czytelnictwem literatury filatelistycznej i bibliotekami filatelistycznymi.

Plenum podjęło uchwałę w sprawie dalszego rozwoju tej dziedziny działalności PZF (publikujemy na innych stronach BI).

Następstwem obrad, jak też podjętej uchwały, było przygotowanie przez Komisję Literatury i Bibliotek Filatelistycznych ZG PZF przy współudziale rzeczownika prasowego Związku Kol. J.B. Klimy propozycji do programu wydawniczego PZF na lata 1983—1988.

Projekt programu szczegółowo omówiono na roboczym posiedzeniu Prezydium ZG PZF odbytym dnia 20 kwietnia 1983 r. W wyniku przedyskutowania wprowadza-

¹⁰ Por. Uchwała XIII Zjazdu PZF, BI nr 1/21/82 s. 10—12.

dzono pewne korekty, po czym Prezydium ZG PZF zaakceptowało Program Wydawniczy na lata 1983—1988, postanawiając jednocześnie wystąpić do Młodzieżowej Agencji Wydawniczej z propozycją włączenia go do planu wydawniczego tej Agencji jako tzw. Serii B wydawnictw filatelistycznych MAW.

Prezydium ZG PZF zobowiązało Komisję Literatury i Bibliotek Filatelistycznych ZG PZF z przewodniczącym kol. Jerzym Kozłowskim, do wykonania następujących przedsięwzięć:

- 1) Przedłożenia w terminie do czerwca 1983 r. propozycji odnośnie autorów pozycji wydawniczych realizowanych w 1984 roku,
- 2) Przedłożenia do września 1983 roku konspektów pozycji wydawniczych ujętych w programie na lata 1983—1984.
- 3) Przedłożenia do końca 1983 roku wykazu autorów i konspektów pozycji wydawniczych ujętych w programie na lata 1985—1986.
- 4) Przedłożenia do czerwca 1984 roku wykazu autorów i konspektów pozycji wydawniczych ujętych w programie na lata 1987—1988.

PROGRAM WYDAWNICZY PZF NA LATA 1983—1988

Rok 1983 (rok przekazania pozycji do redakcji Wydawnictw Książkowych MAW).

1. H. Bialek, J. Witkowski: folder „Polski Związek Filatelistów” 0,5 a.w. 20.000 egz wielobarwny, zakup całości.
2. L. Teter „Pocztą polowa LWP 1943—1945” (stemple). 3 a.w. 5.000 egz. jedno-barwny, zakup 1.000 egz.
3. T. Nowy „Polskie znaczki stalorytowe”. 7 a.w. 1.000 egz. zakup całości.
4. J. Pańka „Katalog znaczków pocztowych” „Polonica”. 11 a.w. 3.000 egz. zakup 1.000 egz.
5. K. Bitniak, B. Brzozowski „Stemple pocztowe w latach 1918—1924” 5 a.w. 1.000 egz. zakup całości.
6. J. Barczyk „Nauka i technika na znaczkach pocztowych” (pozycja dla młodzieży) 2,5 a. w. 10.000 egz. zakup 2.000 egz.

Rok 1984

1. Praca zbiorowa „Poradnik przewodniczącego Koła PZF” 4 a. w. 10.000 egz. zakup całości.
2. M. Kościelniak „Polskie pocztowe stemple prowizoryczne 1945—1947” 53 a. w. 5.000 egz. zakup 1.000 egz. (oprawa twarda).
3. M. Czernik „Pocztą Królestwa Polskiego 1815—1851” 25 a.w. nakład 1.500 egz. zakup 1.500 egz.
4. Vacat „Metodyka badań filatelistycznych” 30 a. w. 2.000 egz. zakup 1.000 egz.
5. T. Hampel „Katalog polskich frankatur mechanicznych” 6 a.w. nakład 1.500 egz. zakup 1.500 egz.
6. Praca zbiorowa Monografia „Filatelisty”+indeks na lata 1953—1983 15 a.w. zakup całości.

Rok 1985

1. Praca zbiorowa „Metodyka oceny zbiorów filatelistycznych” 3 a.w. 750 egz. zakup całości.
2. Praca zbiorowa „Bibliografia filatelistyczna — część I do 1945 r.” 25 a. w. 1.500 egz. zakup całości (dalsze zeszyty „Bibliografii”, każdy obejmujący 10 kolejnych lat, będą przekazywane co roku po 1 zeszycie).
3. Vacat „Fałszerstwa polskich znaków pocztowych” 25 a.w. 5.000 egz. (druk wielobarwny) zakup 1.000 egz.

4. Vacat „Poradnik wystawcy zbiorów filatelistycznych” 15 a. w. 5.000 egz. zakup 1.000 egz.
5. Praca zbiorowa „ABC młodego filatelisty” 5 a.w. 20.000 egz. zakup 2.000 egz.
6. Vacat „Co to jest filatelistyka tradycyjna?” 8 a.w. 5.000 egz. zakup 3.000 egz.
7. Vacat „Co to jest filatelistyka tematyczna?” 8 a.w. 5.000 egz. zakup 3.000 egz.
8. Vacat „Aerofilatelistyka na znaczkach pocztowych” 7 a.w. 5.000 egz. zakup 3.000 egz.
9. Praca zbiorowa „Studia i materiały do historii poczty i filatelistyki” 30 a. w. 1.000 egz. zakup całości (streszczenie w języku angielskim, niemieckim i rosyjskim).
10. J. B. Klima „Portret PZF roku 1984” 15 a. a. nakład 5.000 egz. zakup całości.

Rok 1986

1. Vacat „Polskie stemple prowizoryczne 1918—1922” 5 a. w. 5.000 zakup 2.000 egz.
2. Vacat „Polska poczta lotnicza” 7 a.w. 10.000 egz. zakup całości.
3. Vacat „Dokumentacja pocztowa obozów koncentracyjnych i obozów pracy na ziemiach polskich” 15 a. w. 10.000 egz. zakup 2.000 egz.
4. Praca zbiorowa „Bibliografia filatelistyczna — część II 1946—1956” 10 a.w. 1.500 egz. zakup całości.
5. Vacat „Monografia polskich poczt i cenzur wojskowych z okresu I i II wojny światowej” 25 a. w. 5.000 egz. zakup 2.500 egz.

Rok 1987

1. Vacat „Poradnik zbieracza maximafili” 3 a.w. 1.000 egz. zakup całości.
2. Vacat „Monografia wybitnych filatelistów polskich” (wydawnictwo na 100-lecie polskiego ruchu filatelistycznego 1993) 15 a.w. 7.000 egz. zakup 4.000 egz.
3. Praca zbiorowa „Bibliografia filatelistyczna część III 1956—1966” 10 a.w. 1.500 egz. zakup całości.

Rok 1988

1. Praca zbiorowa „Księga pamiątkowa PZF” 2 tomy a 45 a.w. 10.000 egz. druk wielobarwny, zakup całości (wydawnictwo na 100-lecie filatelistyki polskiej).
2. St. Żółkiewski „Polskie całostki pocztowe” 30 a.w. 10.000 egz. zakup 5.000 egz.
3. Vacat „Historia filatelistyki w polskich czasopismach” (1892—1982) 20 a.w. 10.000 egz.
4. Praca zbiorowa „Bibliografia filatelistyczna” część IV 1966—1976 10 a.w. 1.800 egz. zakup całości.

UCHWAŁA PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF Nr 31/XIII/83/Pl

w sprawie literatury i bibliotek filatelistycznych

Realizując postanowienia zawarte w treści Uchwały XIII Zjazdu PZF, Zarząd Główny dokonał szczegółowej analizy istniejącego stanu faktycznego w Związku w zakresie piśmiennictwa i bibliotek filatelistycznych. W wyniku wszechstronnej dyskusji, w trosce o dalszy systematyczny i konsekwentny rozwój piśmiennictwa i bibliotek filatelistycznych, Plenum Zarządu Głównego PZF:

I. W dziedzinie spraw autorskich postanawia:

- 1) W maju 1983 roku zorganizować spotkanie autorów publikacji filatelistycznych w połączeniu z konferencją prasową.

- 2) Ogłosić doroczny konkurs na najlepszy debiut publicystyczny. Projekt regulaminu przygotuje Komisja Literatury i Bibliotek Filatelistycznych ZG PZF, a zatwierdzi na roboczo Prezydium ZG PZF.

II. W dziedzinie spraw wydawniczych:

- 1) Przyjmuje jako docelowy przedłożony Plenum ZG PZF dnia 19 maja 1983 r. projekt planu wydawniczego na lata 1983—1985 i jednocześnie upoważnia Prezydium ZG PZF do ustalenia ostatecznego wykazu i kolejności tytułów.
- 2) Postanawia:
 - nawiązać kontakty z różnymi oficynami wydawniczymi w celu ewentualnego wprowadzenia tytułów do ich planów wydawniczych,
 - kontynuować terminowe (co kwartał) wydawanie Biuletynu Informacyjnego PZF w dotychczasowej formie,
 - kontynuować dotychczasowy sposób wydawania biuletynu „Filatelista-Tematyk” i jednocześnie upoważnia Prezydium ZG PZF do ewentualnego zreformowania tego wydawnictwa w przypadku zaistnienia odpowiednich możliwości wydawniczych, a redakcje poszczególnych mutacji zobowiązuje do terminowego wydawania i rozpowszechniania ich periodyków,
 - podjąć starania o powołanie do życia periodyka pn. „Studia i materiały do historii poczty i filatelistyki”,
 - dążyć do poprawy poziomu graficznego czasopism filatelistycznych i stopniowego zwiększania nakładów tych czasopism, które cieszą się poczytnością i zainteresowaniem wśród filatelistów.
3. Zobowiązuje wszystkie Zarządy Okręgów PZF do:
 - bieżącego operatywnego przekazywania Kołom PZF informacji o ukazujących się tytułach publikacji filatelistycznych i możliwości ich nabycia,
 - przeprowadzenia sondażu w zakresie możliwości zamieszczania w prasie codziennej i czasopismach informacji filatelistycznych oraz prowadzenia kącików filatelistycznych,
 - szerszego rozpropagowania dwutygodnika „Filatelista”, pisma Polskiego Związku Filatelistów.

III. W dziedzinie spraw bibliotecznych:

1. Postanawia dążyć do rozszerzania sieci bibliotek filatelistycznych, a głównie ich tworzenia — jako okręgowych — we wszystkich Okręgach PZF oraz do zakładania bibliotek — punktów bibliotecznych w Kołach PZF, zwłaszcza w terenowych Kołach otwartych.
2. Zobowiązuje:
 - Komisję Literatury i Bibliotek Filatelistycznych ZG PZF do opracowania (do końca 1983 r.) koncepcji systemu funkcjonowania bibliotek filatelistycznych w ogniwach PZF,
 - wszystkie Zarządy Okręgów PZF do prowadzenia między Okręgami wymiany wydawnictw i materiałów filatelistycznych.

Lublin, dnia 20 marca 1983 r.

ZARZĄD GŁÓWNY PZF

WĘGRZY NAD BAŁTYKIEM

Wyniosła sylwetka Zamku Książąt Pomorskich widoczna jest z daleka. Góruje nad miastem. Jak przed wiekami.

Wspaniały to salon wystawowy. Na powierzchni 1.500 m² można zorganizować jedną wystawę-gigant, lub równocześnie kilka wystaw. Najczęściej stosowane jest to drugie rozwiązanie. Wiedzą o tym mieszkańcy Szczecina, wiedzą przewodnicy wycieczek i bezbłędnie odwiedzają gościnne progi Zamku. Każdy trafi na interesującą go ekspozycję: malarstwa, grafiki, rzeźby, tkaniny, ceramiki, fotografii artystycznej...

Od 9 czerwca 1983 roku jedno ze skrzydeł Zamku opanowali filatelisci.

Na otwarcie Międzynarodowej Wystawy Filatelistycznej „Polska-Węgry Szczecin 83” przybyło duże grono dostojnych gości, a wśród nich: József Garamvölgyi — Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny Węgierskiej Republiki Ludowej w Polsce wraz z małżonką Ewą (oboje są filatelistami); Erno Kiss — Sekretarz Generalny MABEOSZ; Andres Szabo — II sekretarz Ambasady WRL; dr László Molnar — juror, przewodniczący Komisji Tematycznej MABEOSZ, Morton David — kierownik działu współpracy z zagranicą MABEOSZ.

To ze strony gości... A z naszych byli m.in. prezes Zarządu Głównego PZF — Henryk Białek z członkami Prezydium ZG PZF; wicewojewoda szczeciński — Ryszard Rotkiewicz wraz z Prezydentem Szczecina — Janem Stopyrą (filatelista kontynuujący wspaniałe tradycje wybitnego filatelisty, pierwszego po wojnie Prezydenta m. Szczecina — Piotra Zaremby); zastępca Komendanta Wojewódzkiego MO — ppłk Marian Zubiak; zastępca Dowódcy 12 Dywizji Zmechanizowanej — ppłk Józef Tarka oraz dyrektorzy największych miejscowych zakładów produkcyjnych i gospodarki morskiej.

Uff! Straszliwie długa ta lista oficjalnych gości, a i tak nie wymienilem wszystkich. Wskazuje jednak i międzynarodową rangę wystawy i jej pozycję w społeczeństwie szczecińskim, a także więzy miejscowych filatelistów z zakładami produkcyjnymi, z ludźmi pracy.

Zgodnie z protokołem były przemówienia, a otwarcia dokonali wspólnie József Garamvölgyi i Henryk Białek, no a potem wszyscy przystąpili do zwiedzania wystawy.

Był też moment szczególnego wzruszenia, kiedy przedstawiciele kierownictwa Okręgu wręczyli książeczkę mieszkaniową delegacji Szczepu Harcerskiego przy Państwowym Zakładzie Wychowawczym dla Dzieci Głuchych w Szczecinie. Głośno o tym Szczepie w całej Polsce filatelistycznej, a filatelistyczne zbiory harcerskie zdobyły wiele medali i dyplomów w randze medali najszlachetniejszego kruszcu. Chwała samym dzieciom, ale jeszcze gorętsze słowa uznania należą się ich wychowawcom i opiekunom skoro od tylu lat trwale i systematycznie tak wysokie są efekty pracy filatelistycznej.

W przyszłym roku Szczecin będzie uroczyście świętował 50 lat działalności harcerskiej na Pomorzu Zachodnim, a gospodarze szczecińscy słusznie chcą uświetnić tę rocznicę dużą wystawą filatelistyczną.

Jako rzecznik prasowy PZF zapewne powinienem towarzyszyć dostojnym gościom przy zwiedzaniu wystawy. Jako dziennikarz wybrałem jednak wycieczkę uczniów jednej ze szkół z Międzyrzecza. Wpadła jak huragan i jak meteor przemknęła po pięknej sali, gdzie 50 wystawców (po 25 z każdego kraju plus zbiory młodzieżowe też z obu państw) prezentowało swe ekspozycje. Cóż jednak można zwiedzić przez 20 czy nawet 30 minut? Zresztą grupa młodzieżowa z Międzyrzecza przebywająca przez dwa dni w Szczecinie wcale nie miała w programie zwiedzania wystawy filatelistycznej. Ba! Nawet wcześniej o niej nie wiedziała. Bo skąd? Na mieście nie rozlepiono żadnych afiszy.

Rozsypała się młodzież po całej wystawie. Najwięcej gromadziła się przy plan-szach z florą, fauną i sportem. Ale spore grupki zatrzymywały się tam, gdzie można było zdobyć wiadomości o historii Węgier i związków pomiędzy naszymi krajami. Młodzież wymieniała uwagi, konfrontowała szkolne wiadomości z tymi, które przekazywały jej ekspozycje znaków pocztowych.

Pytałem kilkoro, czy należą do szkolnego koła PZF. Nie! Takiego w szkole nie ma, ale wszyscy — ci których o to pytałem — zbierają znaczki.

Kiedy na dany znak, zdyscyplinowani zebrali się w holu, jeszcze dzielili się wrażeniami. Przeważał — podziw. Zastanawiałem się: czy u któregoś zapadną te wrażenia głębiej, czy rozbudzą ambicje, aby kiedyś, po latach, wystawić swój eksponat na podobnie wspaniałej wystawie.

Bo wystawa stanowiła sumę dobrej pracy przygotowawczej i starannej ekspozycji. Szczegółowo o samych zbiorach napisał Jerzy Parfiniewicz w „Filateliście” (nr 14/83). Nie będę się więc powtarzał. Z kronikarskiego obowiązku wymienię jednak, że międzynarodowe jury przyznało: w klasie konkursowej: 4 złote, 9 pozłacanych, 7 srebrnych, 7 posrebrzanych i 6 brązowych medali; w klasie maksymafili: 1 pozłacany, 1 posrebrzany i 1 brązowy oraz 1 dyplom uznania; w klasie młodzieżowej: 7 pozłacanych, 3 srebrne. Łącznie więc przyznano: 4 medale złote (po 2 za eksponaty polskie i węgierskie), 17 pozłacanych (9 filatelistom węgierskim i 8 polskim), 10 srebrnych (6 filatelistom węgierskim i 4 polskim), 8 posrebrzanych (4 filatelistom węgierskim i 4 polskim) oraz 1 dyplom uznania filateliście polskiemu.

Z pamiątek na uznanie zasługuje katalog wystawy. Opracowanie redakcyjne: Stanisław Krzywicki. Na okładce 4 znaczki pocztowe z podobizną Józefa Bema: dwa węgierskie i dwa polskie. O ileż głębszy w treści to symbol od znanego dwuwiersza sławiącego, że oba bratanki skorzy są i do bitki i do wypitki. Na znaczkach widnieje bowiem nie tylko sylwetka naszego generała walczącego o wolność Węgier ale także symboliczne rysunki i napisy nawiązujące do „Wiosny Ludów”. O ileż trafniej oddają więzy przyjaźni dziś łączące obydwa nasze narody.

Jakże pięknie o tej przyjaźni mówili w te dni pobytu Węgrów w Szczecinie i Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny WRL w Polsce i wicewojewoda Szczeciński i prezes ZG PZF. A motorem tej manifestacji braterstwa był mały znaczek pocztowy, stanowiący podstawowy element eksponatów.

Ponadto stosowano stemple okolicznościowe: 9. 06. — „50 lat Polskiej Poczty Morskiej” wraz z kopertą z okolicznościowym nadrukiem. 9. 06. — „Międzynarodowa Wystawa Filatelistyczna” (Polska-Węgry, z podobizną Józefa Bema oraz Kartą pamiątkową. 11. 06. — „Dni Morza z Głosem Szczecińskim” z rysunkiem żaglowca. Ponadto wydano medal pamiątkowy wystawy z podobizną Józefa Bema (projekt Jana Zdarewicza). Warte podkreślenia, że datownik i kartę projektował znany miejscowy filatelista Stanisław Szymanek, a przedruk koperty i datownik 50 lat poczty morskiej — Władysław Michałowski wiceprezes Zarządu Okręgu PZF w Szczecinie.

Słyszałem o wystawie opinię: schody. Miało to oznaczać duże zróżnicowanie poziomu poszczególnych eksponatów. Dodawano: eksponaty nadesłane przez Węgrów stanowiły bardziej wyrównany, wysoki poziom. Krytykowano brak choć jednego zbioru generalnego PRL i bezzasadność umieszczenia na tej wystawie zbioru „Nor-

wegia". Wyrażano też sprzeciw wobec decyzji Ministerstwa Łączności, która nie zatwierdziła pięknego projektu Władysława Michałowskiego okolicznościowego kasownika pocztowego, jednodniowego przedstawiającego sylwetki dwu statków i napis: wersalikami u góry: 50 lat×Polskiej×Poczty×Morskiej (MWF) PRL — WRL, a u dołu: Szczecin 1×09×06×83×Martime, jako że wystawę połączono również z obchodami Dni Morza.

Poziom poszczególnych eksponatów był rzeczywiście zróżnicowany. Ale czy to źle?... Skoro najsłabszy nawet eksponat był solidnie wykonany, a jego autor nie popełnił podstawowych błędów (na innych wystawach tego samego szczebla trafiło mi się spotkać eksponaty o żenującym poziomie, stanowiące antypropagandę filatelistyki). Więc powtórzę pytanie: czy to źle, że na wystawach takich jak w Szczecinie obok niezwykle ciekawych eksponatów, zawierających materiał wielkiej rzadkości, znalazły się i słabsze? Wiem, że narażę się różnym „cmokierom” (nie jedyny raz w tym artykule i nie pierwszy w swej dziennikarskiej karierze), ale stanę w obronie takiego zróżnicowania. O czym bowiem ono świadczy? Ano o tym, że pozwolono wystawić eksponaty nie tylko takim asom jak np. Jan Zaborowski, czy Teodor Broda (wymieniam przykładowo tylko polskich wystawców w klasie konkursowej). Jeśli więc obok ich wspaniałych ekranów znalazły się inne, z eksponatami rzetelnie wykonanymi ale z pewnymi brakami, to znaczy, że pozwolono sprawdzić swe siły młodszym (stażem) filatelistom.

Henryk Białek wielokrotnie mówił, że najlepszą formą szkolenia są wystawy. Dla tych, którzy tylko je zwiedzają, ale nade wszystko dla tych, którzy na nich prezentują swoje eksponaty. Jakaż to wielka okazja porównać swój zbiór z takimi wspaniałymi jakie zaprezentowali Piotr Zaremba czy Pal Komoly.

Tak więc, te „schody” wcale mi nie przeszkadzają, chwale je nawet, pod warunkiem, iż najniższy stopień tych „schodów” nie prowadzi do nikąd. Innymi słowy: o ile najsłabszy eksponat prezentuje jednak odpowiedni poziom. A ten warunek organizatorzy wystawy spełnili.

GOSPODARZE

Na 9.300 członków i ponad 2.200 uczestników, aktywistów w Okręgu jest powyżej 400, a przy Zarządzie Okręgu w Szczecinie — 60. Jeśli nie są to zbyt optymistyczne wyliczenia — to armia działaczy powinna w zupełnym spokoju przygotować wystawę. Dodajmy do tego dobrą współpracę z miejscowymi zakładami pracy i wspaniałe warunki wystawiennicze, jakie zapewnia Zamek.

Niektórzy kręcili nosem, że Zamek jest zbudowany na skraju miasta, więc o frekwencję będzie trudno. Lubię takie wydziwianie tych, co zawsze i wszystko najlepiej wiedzą!

Wystawę otwarto 9. 06. o godzinie 10.00 a do wieczora było tłoczno. Zaś dr László Molnár, węgierski juror, już w Warszawie na pożegnalnym spotkaniu, nie mógł się nachwalić, że również następnego dnia, czyli 10.06. był trzykrotnie na wystawie i za każdym razem spotykał tłumy zwiedzających.

Dla prezesa Okręgu Stanisława Krzywickiego było to zupełnie naturalne zjawisko.

Pisała o niej prasa, a otwarcie — pokazywała TV w programie lokalnym. O dobrej współpracy na przykład z redakcją Głosu Szczecińskiego niech świadczy fakt (nie pierwszy zresztą), że 11.06. stosowano datownik okolicznościowy z napisem: Dni Morza z Głosem Szczecińskim.

Nie każdy też wie, że Okręg Szczeciński należy do najbardziej ufilatelistycznych w Polsce.

Na każde 10.000 mieszkańców ponad 120-tu to filateliści.

O dobrej współpracy z miejscowymi zakładami pracy była już mowa.

Warto jednak podkreślić, że mimo wszelkich trudności produkcyjnych i nowych warunków stworzonych przez reformę gospodarczą, z tak dużą pomocą pośpieszyli: Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna, Biuro Wystaw Artystycznych, Żegluga Szczecińska i redakcja „Głosu Szczecińskiego”.

Tę dobrą współpracę widzieliśmy na każdym kroku: kiedy gościom umożliwiono zwiedzanie zakładów rybackich „Odra” w Świnoujściu i kiedy stateczek obwiał ich po całym porcie Szczecińskim i kiedy w czasie przerw w spektaklu operetki, dyrektor teatru spotkał się z polsko-węgierską grupą...

Takich przykładów można przytoczyć więcej, a każdy z nich z osobna, a tym bardziej razem wzięte, świadczą o pozycji filatelistyki w środowisku i o autorytecie naszych działaczy.

Mam małą karteczkę dostarczoną przez Mariana Kamińskiego — przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego, a zawierającą różne informacje. Między innymi prosiłem o podanie osób, które szczególnie napracowały się przy wystawie. Przepisuję nazwiska: Stanisław Krzywicki, Stanisław Szymański, Władysław Michałowski i Krystyna Jeziorkowska.

Jakże często bywamy niesprawiedliwi przy recenzjach wystaw pomijając tych, bez których pracy nie byłoby wystawy.

CZY RZECZYWIŚCIE WYSTAWY SŁUŻĄ PRZYJAŹNI?

Czy służy temu filatelistyka? Zawsze? W każdych okolicznościach?

Nie odważę się dać jednoznacznej uogólniającej odpowiedzi. Wydaje mi się, że muszą być zachowane pewne warunki. Nie tylko odnoszące się do filatelistyki.

Bilateralna wystawa „Polska — Węgry Szczecin 83” spełniła te warunki. Podkreślili to wielokrotnie: Ambasador, Prezes ZG PZF, Sekretarz Generalny MABEOSZ. Wyczuwało się to na każdym kroku.

Dzięki wystawie przez kilka dni grono polskich i węgierskich filatelistów mogło blisko — jak nigdy — wspólnie pracować, wymieniać doświadczenia i snuć plany dalszego pogłębiania tej współpracy. A nie były to tylko teoretyczne rozważania. Bo między innymi zrodziła się idea założenia przy Okręgu Szczecińskim Klubu Znaczków Węgierskiego. I konkretne formy współpracy oraz pomocy ze strony węgierskiego związku dla przyszłego Klubu.

Podjęto decyzję o rozszerzeniu form wymiany literatury (czasopism, książek, katalogów). O współpracy pomiędzy Okręgami.

Dużo, bardzo dużo uwagi poświęcono sprawom młodzieży — naszej i węgierskiej. I zastanawiano się, co można praktycznie zrobić, aby ona, ta nasza „dumna przyszłość narodu” lepiej się poznała. Poprzez znaki pocztowe i przez wzajemne współdziałanie.

Oczywistym utrudnieniem jest brak znajomości języka. Dobry eksponat filatelistyczny w znakomity sposób pomaga przełamać tę barierę. Kolejnym dowodem była właśnie szczecińska wystawa. I to stanowi ogromny argument za rozwojem filatelistyki. Za jej funkcją nie tylko dydaktyczną, ale i wychowawczą. W najszerszej rozumianym pojęciu.

I CO DALEJ?

W dobie kryzysu i konieczności oszczędzania, a nawet wyrzeczeń, nasuwa się uparcie pytanie czy stać nas (nie tyle filatelistów co społeczeństwo) na organizowanie kosztownych wystaw?

Odpowiedź znajduję jedną: oszczędzać — to znaczy tak wydatkować pieniądze, aby przynosiły możliwie największe efekty. Na kiepską wystawę, ze złymi eksponatami i kiepską organizacją, nie cieszącą się frekwencją — nas nie stać.

Wystawa tak zorganizowana, jak „Polska — Węgry Szczecin 83” stanowi dowód — jak mądrze (a więc i oszczędnie) wydawać pieniądze. Gdyż oprócz wszystkich, wcześniej wymienionych korzyści, przyniosła jeszcze jedną: stworzyła akty-

wowi szczecińskiemu możliwości sprawdzenia się w trakcie trudnego przedsięwzięcia. Myślę, jestem przekonany, że próba wypadła znakomicie. Próba sprawności organizacyjnych. Próba wiedzy filatelistycznej. Zapału i zaangażowania. Gospodarnego działania, gdyż wiele czynności wykonano społecznie, a więc bez wydatkowania pieniędzy. A jeśli zachodziła niezbędność ich wydania, to długo szukano rozwiązania, aby koszty były jak najmniejsze.

Pełny sukces to taki, który rodzi następne. Dlatego też chyba dobrze rozumiem intencje prezesa Henryka Białka, który na pożegnanie gościnnej Ziemi Szczecińskiej gorąco namawiał gospodarzy do uczynienia następnego, jeszcze ambitniejszego kroku. A chodzi o zorganizowanie wystawy filatelistycznej „Balpex'85”, wystawy państw położonych nad Bałtykiem. Była taka, przed laty, w Gdańsku. I na tym poprzestano. A szkoda...

Dziś może być trudniej niż wówczas. Błąd bowiem popełniają ci, którzy chcą oderwać wszelkie filatelistyczne przedsięwzięcia, od spraw natury ogólnej, od sytuacji gospodarczej i politycznej. A kryzys trapi nie tylko nasze społeczeństwo, zaś sytuacja polityczna też jest nie wesoła. W Europie i na całym świecie. Wystarczy wziąć do ręki byle jaką gazetę, nie tylko polską, i przeczytać choćby same tytuły. Równocześnie jednak odzywają się głosy po obu stronach Bałtyku, nawołujące aby uczynić z tego morza strefę pokoju.

Cóż jednak ma wspólnego ta wielka polityka ze znacznikiem pocztowym? Z zabawą jaką jest filatelistyka?

Odwołam się więc do zdrowego rozsądku, do doświadczenia każdego z nas: czy to, co się dzieje wokół, rzeczywiście nie ma wpływu na nasze zbieractwo?

I odwracając sprawę: czy to co robimy: nasze wystawy filatelistyczne i nasze filatelistyczne kontakty pozostają bez żadnego wpływu na to co się dzieje wokół nas?

Myślę, że wystawa „Polska — Węgry Szczecin 83” na te pytania daje odpowiedź.

Więc do zobaczenia w Szczecinie za dwa lata na wystawie „Balpex'85”. Czego sobie i Czytelnikom życzę. Nie tylko z filatelistycznych powodów.

ZBIGNIEW CIEŚLIKOWSKI

WYSTAWA WĘGIERSKICH ZNAKÓW POCZTOWYCH

W dniach 4—6 maja 1983 roku w salach wystawowych Węgierskiego Instytutu Kultury w Warszawie czynna była wystawa filatelistyczna węgierskich znaków pocztowych, na której eksponowano fragmenty zbiorów kolegów Jana Zaborowskiego, Teodora Brody, Włodzimierza Goszczyńskiego i Henryka Smółki.

Na otwarcie przybyli: Ambasador Węgierskiej Republiki Ludowej w Polsce József Garamvölgyi z małżonką, dyrektor Węgierskiego Instytutu Kultury László Nagy i pracownicy Instytutu. Polski Związek Filatelistów reprezentowali: prezes Okręgu Warszawskiego PZF, przewodniczący komisji ZG i ZO PZF oraz grono filatelistów warszawskich.

Otwarcia wystawy dokonał dyrektor Węgierskiego Instytutu Kultury, który powitał przybyłych na tę wystawę gości. Ambasador WRL, dyrektor Instytutu i prezes Okręgu Warszawskiego PZF w krótkich wystąpieniach podkreślili pozytywną rolę filatelistyki w wielokierunkowych działaniach na rzecz rozwijania posiadającej już wiekowe tradycje przyjaźni polsko-węgierskiej i popularyzowania społecznego, kulturalnego i gospodarczego dorobku naszych narodów.

Komisarz wystawy kol. Jan Zaborowski, oprowadzając gości po wystawie przedstawił jej ideę oraz omówił eksponowane znaczki, całostki i osteplowania węgierskie, zwracając szczególną uwagę na historię poczty węgierskiej XIX i początków XX wieku.

W trakcie towarzyskiej rozmowy przy eksponatach, a następnie w Klubie Instytutu wskazywano na pozytywne strony dotychczasowej współpracy polskich i węgierskich filatelistów i potrzebę jej pogłębiania. Padła także propozycja by wzorem wydanego w 1956 roku bloku z okazji Dnia Znaczka Warszawa-Budapest, Ministerstwa Łączności Polski i Węgier wydały znaczek lub blok o identycznym rysunku. Piszący te słowa korzysta z okazji by zaproponować umieszczenie na tym znaczku lub bloku postaci L. Kossutha i J. Bema (w przyszłym roku przypada 190 rocznica urodzin J. Bema i 90 rocznica śmierci L. Kossutha).

5 maja 1983 roku odbyło się w Węgierskim Instytucie Kultury szkoleniowe posiedzenie Okręgowego Kolegium Sędziów, któremu przewodniczył kol. Władysław Goszczyński. Była to niejako impreza towarzysząca wystawie, gdyż brali w niej udział również zaproszeni goście. Referat o osteplowaniach węgierskich okresu przedznaczkowego i pierwszych wydaniach znaczków pocztowych Węgier wygłosił kol. Jan Zaborowski. Mówca zaprezentował najnowsze materiały badawcze filatelistów węgierskich, a także omówił wiele interesujących pozycji zgromadzonych w swym zbiorze filatelistycznym.

Ogólnie imprezę tę należy ocenić jako udaną, świadczącą o możliwościach rozwijania współpracy filatelistycznej bez wielkich nakładów finansowych, jednak przy dobrych chęciach i zaangażowaniu ludzi, którym na sercu leży sprawa współpracy kulturalnej naszych narodów. Za tę inicjatywę i jej realizację należą się słowa uznania Węgierskiemu Instytutowi Kultury, wystawcom i kolegom z Komisji Wystaw Okręgu Warszawskiego PZF, którzy wystawę przygotowali.

ANDRZEJ KOPCZYŃSKI

CENNA INICJATYWA...

„Uprzejmie informujemy, że Komisja Młodzieżowa ZO PZF zrealizowała jedno z podstawowych zadań na rok bieżący, a mianowicie — szkolenie opiekunów i kandydatów na opiekunów MKF”

Od słów tych rozpoczyna się treść krótkiej korespondencji nadesłanej do Zarządu Głównego PZF przez Komisję Młodzieżową Zarządu Okręgu PZF w Poznaniu.

Komisja Młodzieżowa Zarządu Okręgu PZF w Poznaniu, dzięki staraniom swojego aktywu i działaczy, doprowadziła do zorganizowania i przeprowadzenia (po raz pierwszy w Polsce) na koszt Instytutu Kształcenia Nauczycieli — kursu dla opiekunów i kandydatów na opiekunów młodzieżowych kół filatelistycznych.

Uczestnikami kursu w ogromnej większości były osoby, które po raz pierwszy uczyły się metod budowy zbioru filatelistycznego. Kurs obejmował 54 godziny, w tym 16 godzin zajęć praktycznych.

Kierownikiem naukowym kursu był dr W. Swinarski — członek Komisji Młodzieżowej Zarządu Okręgu PZF w Poznaniu, a wykładowcami m.in. koledzy: J. Garbarczyk (Szczecin), B. Jasiecki, dr L. Malendowicz, B. Okoniewski, dr W. Swinarski (Poznań).

Jak wynika z otrzymanej korespondencji, program kursu przy zatwierdzaniu przez Instytut Kształcenia Nauczycieli „...uzyskał nie tylko pozytywną ocenę ale i adnotację o potrzebie podobnego dokształcania przez inne organizacje społeczne działające w szkołach”.

Na ogólną liczbę zgłoszonych 26 kandydatów, kurs ukończyło 20 opiekunów. Może to nie jest w danym przypadku najistotniejsze, ale dla ścisłości należy odnotować, że uczestnicy kursu otrzymali zaświadczenia uprawniające do wstąpienia na kurs specjalistyczny, w następstwie związany ze stałym dodatkiem do wynagrodzenia.

Tyle informacja. Najważniejszą jednak w tym zamierzeniu była inicjatywa Zarządu Okręgu PZF w Poznaniu, za którą należą się słowa uznania i gratulacje inicjatorom i bezpośrednim organizatorom. Inicjatywa tym cenniejsza, gdyż jak ogólnie wiadomo, od wielu lat filatelistyka polska odczuwa poważny brak społecznych opiekunów młodzieżowych kół filatelistycznych. Inicjatywa, która znalazła uznanie i mecenasa w Instytucie Kształcenia Nauczycieli zasługuje na największe uznanie. Słowa szczególnego podziękowania należą się kierownictwu Instytutu, które przychylnie ustosunkowało się do propozycji Zarządu Okręgu PZF w Poznaniu i okazało pomoc w jej realizowaniu.

Należy sądzić, że za dobrym przykładem aktywu poznańskiego, aktyw i działacze innych Okręgów PZF zorganizują podobne przedsięwzięcia, co przysporzy **naszemu** Związkowi tak potrzebnych opiekunów młodzieżowych kół filatelistycznych. Powyższe można dedykować również Komisji Młodzieżowej Zarządu Głównego PZF.

ANDRZEJ KOPCZYŃSKI

JESZCZE RAZ O ABONAMENCIE...

W Biuletynie Informacyjnym PZF nr 4/24/82 opublikowane zostało Zarządzenie nr 87 Ministra Łączności z dnia 8 grudnia 1982 roku w sprawie abonowania odbitek datowników i wirników okolicznościowych, znaczków pocztowych nie stemplowanych i stemplowanych, kartek pocztowych z wydrukowanym znaczkiem pocztowym oraz kopert pierwszego dnia obiegu FDC. Zarządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 1983 roku.

Minister Łączności zacytowanym wyżej aktem normatywnym wprowadził obowiązki przyjmowania przez państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” abonamentu na roczne komplety odbitek datowników i wirników okolicznościowych, znaczków pocztowych nie stemplowanych, znaczków pocztowych stemplowanych, kartek pocztowych i kopert z wydrukowanym znaczkiem pocztowym oraz kopert pierwszego dnia obiegu FDC.

I jak to w życiu często bywa, kłopoty wystąpiły w momencie zgłoszenia się przedstawicieli Kół PZF do placówek pocztowo-telekomunikacyjnych w celu dokonania zamówień, a więc w momencie próby praktycznego realizowania postanowień zawartych w treści przedmiotowego Zarządzenia. Nieporozumienia wynikały z różnych powodów, częstokroć z braku znajomości treści Zarządzenia w danej placówce pocztowo-telekomunikacyjnej, jego właściwej interpretacji, a może nawet niechęci do świadczenia nowej w pewnym sensie usługi, która, co należy obiektywnie przyznać, nakłada dodatkowe obowiązki na pracowników placówek pocztowo-telekomunikacyjnych. No ale... Przecież placówki pocztowo-telekomunikacyjne organizacyjnie wchodzą w skład państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”. W przedsiębiorstwie tym niewątpliwie działają prawa ekonomiczne.

Do władz Związku zaczęły napływać zapytania, uwagi, a nawet skargi. Roz-

dzwonił się telefon. Sytuacja taka trwała przez cały pierwszy kwartał bieżącego roku.

Niektóre zapytania, uwagi, wystąpienia pisemne, Prezydium ZG PZF przekazało między innymi do Departamentu Służby Pocztowej Ministerstwa Łączności. Otrzymała na jedno z takich wystąpień odpowiedź (znak PEZ-406/A z dnia 14.05.1983 r.), a dotyczącą problemów najczęściej zgłaszanych do Zarządu Głównego PZF, przytaczam:

... 1) Członkom Polskiego Związku Filatelistów oraz członkom młodzieżowych kół filatelistycznych dokonujących indywidualnie lub zbiorowo zamówienia na abonament znaczków pocztowych nie stemplowanych lub stemplowanych, kopert pierwszego dnia obiegu FDC, przysługuje opłata ulgowa w wysokości 5 zł za jeden roczny zestaw każdego rodzaju (§ 3 p. 2 Zarządzenia nr 87).

2) § 3 p. 3 Zarządzenia mówi: „Zamówienie na abonament przyjęte do końca roku kalendarzowego zapewnia otrzymanie pełnych kompletów walorów objętych abonamentem rocznym”.

3) Na druku nr 87 „Zamówienie” przy pozycji A, w przypadku zamawiania jednocześnie znaczków stemplowanych i nie stemplowanych, abonent powinien zamieścić ilość w postaci sumy obydwu rodzajów (np. 10+20). W przypadku zamawiania jednego asortymentu znaczków z pozycji A, należy zastosować się do odnośnika zamieszczonego w lewym dolnym rogu — „niepotrzebne skreślić”.

4) Odbiór abonowanych znaczków może być dokonywany jednorazowo w całości, bądź tak jak określa Zarządzenie — terminach:

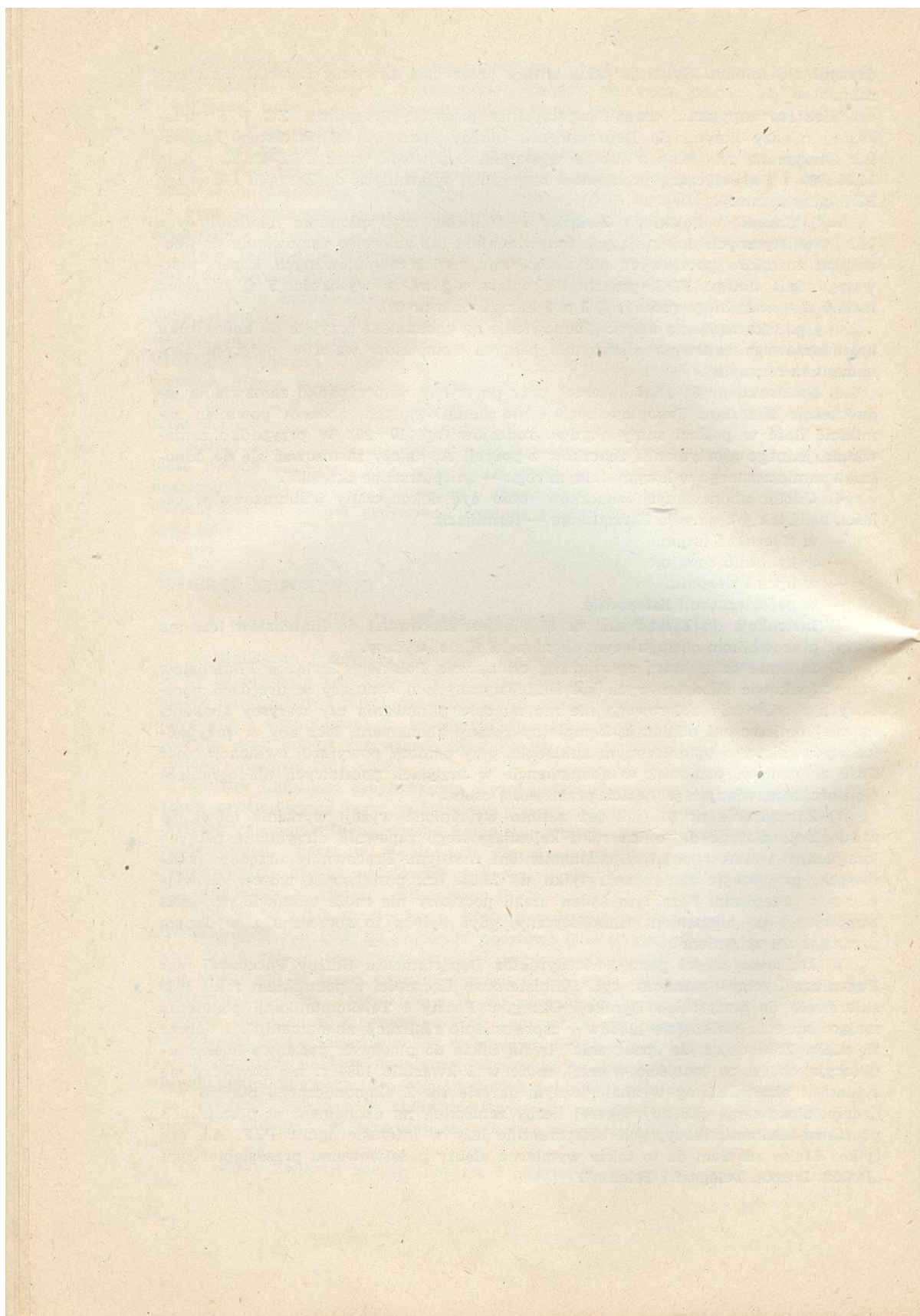
- w styczniu i lutym,
- w kwietniu i maju,
- w lipcu i sierpniu,
- w październiku i listopadzie.

5) Instrukcja do Zarządzenia nr 87 nie jest kierowana do filatelistów lecz ma służyć pracownikom obsługującym abonament filatelistyczny.

6) Imienna lista, którą sporządzają członkowie Polskiego Związku Filatelistów oraz członkowie młodzieżowych kół filatelistycznych dokonujący w urzędach pocztowych zamówienia zbiorowego nie ma na celu pilnowania czy wszyscy abonenci na niej umieszczeni odbierają kompletny roczny abonament, lecz aby w przypadku wydawnictw o ograniczonym nakładzie, przy pomocy powyższej ewidencji, znać ilość abonentów, ponieważ w abonamencie w urzędach pocztowych nie ogranicza się ilości zamawianych jednostek przez jedną osobę.

7) Zarządzenie nr 87 (jak już zostało wyjaśnione wyżej) wyraźnie mówi, że zamówienie złożone do końca roku kalendarzowego zapewnia otrzymanie pełnych kompletów walorów objętych abonamentem rocznym. Pracownicy urzędów pocztowych, przyjmując zamówienia tylko do 28.02. br., postępowali wbrew obowiązującym przepisom. Poza tym żaden urząd pocztowy nie może odmówić przyjęcia zamówienia na abonament filatelistyczny, gdyż byłoby to sprzeczne z wydanym przez nas zarządzeniem”.

W końcowej części pisma, wicedyrektor Departamentu Służby Pocztowej mgr Eugeniusz Rychcik zaznacza: cyt. „Ministerstwo Łączności z początkiem roku 1983 skierowało do wszystkich Dyrekcji Okręgów Poczty i Telekomunikacji pouczenia mające na celu uniknięcie błędów i usprawnienie realizacji abonamentu”. I dobrze się stało. Zakładając, że „pouczenia” trafią także do placówek pocztowo-telekomunikacyjnych (w co osobiście wierzę), może w I kwartale 1984 r. nie powtórzy się sytuacja, jaką mieliśmy w analogicznym okresie rb. Z ekonomicznego punktu widzenia, ułożenie jak największej liczby zamówień na abonament w placówkach pocztowo-telekomunikacyjnych bezsprzecznie leży w interesie ogniw PZF. Ale czy tylko? Moim zdaniem da to także wymierne efekty państwowemu przedsiębiorstwu „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Z prac Prezydium Zarządu Głównego PZF

POSIEDZENIE ODBYTE DNIA 11.06.1983 r.

Posiedzenie Prezydium ZG PZF zorganizowano i odbyło na gościnnej Ziemi Szczecińskiej w siedzibie Zarządu Okręgu PZF w Szczecinie. Potraktowano je jako wstępne, przygotowawcze przed Plenum Zarządu Głównego PZF, które odbędzie się w Poznaniu w dniach 9—10.07.1983 r.

Przybyłych na posiedzenie członków Prezydium ZG PZF oraz zaproszonych gości powitał prezes Zarządu Głównego PZF kol. Henryk Białek. Zaznaczył, że przygotowanie dwustronnej Wystawy Filatelistycznej „Polska — Węgry Szczecin 83”, a także program imprez towarzyszących i serdeczne przyjęcie gości zagranicznych — kierownictwa Ambasady WRL w Polsce i delegacji Krajowego Związku Filatelistów Węgierskich — w pełni zasługuje na wydanie pozytywnej opinii dla organizatorów. Nadmieniał, iż celowym i słusznym byłoby powrócenie do sprawy zorganizowania imprezy — wystawy filatelistycznej „Balpex”, jako wystawy państw basenu morza Bałtyckiego. Zasugerował, by Zarząd Okręgu PZF w Szczecinie taką ewentualność rozważył (w posiedzeniu Prezydium ZG PZF uczestniczył prezes Zarządu Okręgu PZF w Szczecinie kol. Stanisław Krzywicki). Koncepcja takiej wystawy była wysunięta już na posiedzeniu Prezydium ZG PZF odbytym dnia 16 października 1982 r. (BI Nr 4/24, str. 28).

Omówiono i wstępnie ustalono propozycje Prezydium ZG PZF związane z opracowaniem materiałów na konferencję sprawozdawczą delegatów, która odbędzie się dnia 10.09.1983 r. w Toruniu. Część materiału zostanie przygotowana i omówiona na plenarnym posiedzeniu Prezydium ZG PZF dnia 9.07.1983 r., a po jego przyjęciu — przedłożona będzie do akceptacji Plenum ZG PZF. Zasadniczym elementem tego materiału będzie informacja o stanie realizacji postanowień zawartych w treści Uchwały XIII Zjazdu PZF.

Jednym z rozpatrywanych problemów było omówienie treści sprawozdań (protokołów) z posiedzeń zespołów problemowych ZG PZF. Przygotowany w tym zakresie materiał zbiorczy, po przeanalizowaniu, postanowiono rozszerzyć o dodatkowe uwagi ze strony członków Prezydium ZG PZF współpracujących z poszczególnymi zespołami i po kompleksowym omówieniu na posiedzeniu dnia 9.07. 1983 r. wraz z wnioskami przedłożyć Plenum ZG PZF.

Nie pominięto też spraw związanych z młodzieżowym ruchem filatelistycznym. Otrzymane od Komisji Młodzieżowej ZG PZF w drugiej połowie maja br. dokumenty, z uwagi na ograniczony czas, omówiono ogólnie, postanawiając ustosunkować się do ich treści na następnym plenarnym posiedzeniu ZG PZF w Poznaniu dnia 9 lipca 1983 r.

(AK)

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała Nr 33/XIII/83/Pr z dnia 11.06.1983 r. zatwierdzająca wszystkie decyzje i postanowienia podjęte w okresie od dnia 23 marca do dnia 7 czerwca 1983 r.

Uchwała niniejsza obejmuje między innymi:

1. Przyjęcie do Koła PZF „Polonia” niżej wymienionych członków **nadzwyczajnych**:

— Maria Sarnowska, Szwecja	— nr ewid. 243
— Ulf Fousek, Szwecja	— nr ewid. 244
— Stefan Masznicz, USA	— nr ewid. 245
— Walter Staszuk, USA	— nr ewid. 246
— Henryk Kiermasz, USA	— nr ewid. 247
— Marshall Spencer, USA	— nr ewid. 248
— Janina Hansen, Dania	— nr ewid. 249
— Lillii Larsen, Dania	— nr ewid. 250
— Wacław Kulesza, Anglia	— nr ewid. 251
2. Skreślenie z listy członków Koła PZF „Polonia”:

— Jean Banaszek, Francja	— nr ewid. 109
— Mieczysław Lubiński, Kanada	— nr ewid. 130
— Horst Aisslinger, RFN	— nr ewid. 208
3. Akceptację składów osobowych jury wystaw filatelistycznych:
 - 1) KWM „Bydgoszcz 83” — koledzy: M. Andruszczyszyn, J. Barczyk (obaj z Warszawy), R. Belczyk, K. Kurczewski (obaj z Bydgoszczy), Zb. Stasiłowicz (Koszalin), B. Stępczyński (Poznań), Z. Wiatrowski (Bydgoszcz); aspiranci: Zb. Drost, M. Jagodziński, Zb. Krzeszczyński i E. Wawrzynek (wszyscy z Bydgoszczy);
 - 2) dwustronnej Wystawy „Polska — Węgry” — koledzy: Z. Biadasz (Poznań), J. Ksiński (Bydgoszcz), H. Loch (Szczecin), W. Michałowski (Szczecin), Zb. Stasiłowicz (Koszalin) oraz przedstawiciel Krajowego Związku Filatelistów Węgierskich; aspiranci: J. Grabarczyk (Szczecin), W. Kisiel (Olsztyn) i S. Piontek (Zielona Góra).
4. Zatwierdzenie składu delegacji PZF na Wystawę „Socphilex 83” w Moskwie w osobach: Henryk Białek (przewodniczący), Mieczysław Syta (juror) i Jerzy B. Klima (redaktor „Filatelisty”).
5. Akceptację materiałów do Nr 1/25/83 Biuletynu Informacyjnego PZF.
6. Potwierdzenie udziału PZF w X Narodowej Wystawie Znaczków „Naba Zuri 84” w Szwajcarii (Zürich, 22.06.—1.07.1984 r.).
7. Przesunięcie terminów zgłaszania prac do:
 - 1) Konkursu z nagrodami na najlepszą publikację w czasopismach filatelistycznych (w latach 1981—1982) — do 14 maja 1983 r.
 - 2) Konkursu z nagrodami na najlepszą publikację popularyzującą polski ruch filatelistyczny w prasie, radiu i telewizji — do 15 maja 1983 r.
8. W zakresie wystaw filatelistycznych:
 - 1) zatwierdzenie scenariusza i regulaminu MWF „Polska — Rumunia 83”. Organizator — Zarząd Okręgu PZF w Olsztynie (1—9.10.1983 r.);
 - 2) przyznanie Zarządowi Okręgu PZF w Olsztynie dotacji w kwocie 250 tys. zł na częściowe pokrycie kosztów związanych z organizacją Wystawy „Polska — Rumunia 83”;

- 3) przyjęcie sprawozdania opisowego i finansowego oraz udzielenie absolutorium Komitetowi Organizacyjnemu KWF „Proletariat 100” (wystawa odbyła się w Warszawie w okresie 18.10—12.11.1982 r.);
 - 4) przyjęcie propozycji w zakresie składu osobowego Komitetu Honorowego XIV OWF „Toruń 83”;
 - 5) akceptację preliminarza KWF „Górnictwo 83”;
 - 6) wprowadzenie zmian do Regulaminu XIV OWF „Toruń 83”, a mianowicie:
 - zwolnienie od opłat za udział w wystawie członków wyróżnionych odznaką „Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki” (podstawa: System Wyróżnień Honorowych w PZF zatwierdzony uchwałą nr 25/Pl z dnia 4 marca 1979 r.);
 - dopuszczenie do ekspozycji zbiorów nie posiadających uprawnień — na wyraźny wniosek komisarzy okręgowych;
 - 7) akceptację wniosku zespołu problemowego ZG PZF d/s wystawiennictwa o częściowe odstąpienie od „Zasad Wystawienniczych” i uznanie wystaw III-go stopnia jako wystaw okręgowych konkursowych o zasięgu jednego lub kilku Okręgów, a nawet o zasięgu krajowym.
9. Akceptację ekspozycji na wystawach filatelistycznych za granicą:
- 1) „Socphilex 83” w Moskwie (14—23.10.1983 r.):
 - A. Klasa Socphilex:
 - Kazimierz Kaczorowski (Poznań) — „Idee Lenina w założeniach Statutu PZPR”;
 - Zdzisław Kreżel (Warszawa) — „Osiągnięcia gospodarcze PRL”;
 - Janusz Tomkalski (Wrocław) — „Polski Ruch Robotniczy”.
 - B. Zbiory generalne:
 - Bolesław Drzewiecki (Wrocław) — „ZSRR — zbiór generalny specjalistyczny”;
 - Zbigniew Kruszczyński (Bydgoszcz) — „PRL na znaczkach pocztowych”.
 - C. Aerofilatelistyka:
 - Alojzy Nadolny (Poznań) — „Polska Poczta Lotnicza”;
 - Zbigniew Kledecki (Kalisz) — „Polska Poczta Lotnicza”.
 - D. Zbiory tematyczne:
 - Anna Nałysnyk (Kraków) — „Idea Czerwonego Krzyża, jego działalność w czasie wojny”;
 - Zbigniew Sierpiński (Warszawa) — „Żołnierskie drogi Polaków w latach II wojny światowej”;
 - Bogusław Wiszniewski (Katowice) — „Architektura mostów świata”.
 - E. Literatura:
 - „Filatelista” — rocznik 1982,
 - Historyczno-Badawczy Biuletyn Filatelistyczny — rocznik 1982,
 - Kopernik,
 - Biuletyn Informacyjny PZF — rocznik 1982,
 - „Filatelista — Tematyk” — mutacje A, B, C, D — roczniki 1982,
 - katalogi wystaw:
 - KWF „W 100-lecie polskiego ruchu robotniczego” (Wrocław 1982),
 - „Aerofila 82” (Dąblin, ZO PZF w Lublinie),
 - MWF „PRL — NRD” (Zielona Góra, 1982 r.);
 - 2) Wystawa „Kart Maksimum” (Budapeszt, 20—26.06.1983 r. — zbiory kolegów: Z. Bartkowskiego (Gorzów Wlkp), Z. Endzela (Warszawa), M. Rawińskiego (Tarnów) i A. Tomy (Andrychów).

10. Zatwierdzenie na krajowego komisarza wystawy ze strony PZF:
 - 1) Kol. Jana Zaborowskiego — Wystawa „Kart Maksimum” (Budapeszt, 20—26.06.1983 r.),
 - 2) Kol. Karola Struga — Wystawa „Stockholmia 86” (Sztokholm, 26.08.—7.09.1986 r.),
 - 3) Kol. Zygmunta Wiatrowskiego — Światowa Młodzieżowa Wystawa „Mładość 84” w Bułgarii (Plewen, 5—11.11.1984 r.).
11. Zwołanie posiedzenia:
 - 1) Zarządu Głównego PZF — Poznań, 9—10.07.1983 r.
 - 2) Prezydium ZG PZF — Szczecin, 11.06.1983 r. i Poznań, 9.07.1983 r.
12. Organizację pokazu znaczka węgierskiego (pokaz odbył się w okresie 4—6.05.1983 r. w Warszawie).
13. Organizację spotkań z redaktorami „kącików filatelistycznych” w czasopiśmie oraz z autorami publikacji filatelistycznych (przeprowadzono dnia 17.05.1983 r. w Warszawie).
14. Akceptację programu wydawniczego PZF na lata 1983—1988 (publikujemy na innych stronach BI).
15. Upoważnienie kol. Jana Witkowskiego do reprezentowania PZF na MWF „Tembał’83” w Szwajcarii (Bazylea, 21—29.05.1983 r.).
16. Upoważnienie Zarządu Okręgu PZF w Łodzi do powołania zespołu do opracowania bibliografii filatelistycznej.
17. Wystąpienie do Ministra Kultury i Sztuki z poparciem wniosku Zarządu Okręgu PZF w Warszawie o zezwolenie temu Okręgowi na wydawanie „Komunikatu” (4 razy w roku).
18. Przyznanie Zarządowi Okręgu PZF w Tarnowie dotacji w kwocie 50.000 zł z przeznaczeniem na remont lokalu będącego w dyspozycji Okręgu.
19. Potwierdzenie składu Komisji Calostek Poczтовых ZG PZF w osobach: Leszek Cieślowski, Józef Kossowski, Tomasz Majewski, Sergiusz Olszewski (wszyscy z Warszawy), Edward Wojciechowski (Wrocław) i Juliusz Wudel (Opole).
20. Ufundowanie 10 równorzędnych nagród (klaserki ze znaczkami PRL), każda o wartości około 1.000 zł, dla laureatów XIII konkursu na najładniejszy znaczek polski wykonany w 1982 r.
21. Ufundowanie 3 upominków (klaserki ze znaczkami PRL, każdy wartości około 300 zł) na loterię fantową, organizowaną przez Radę 205 WDH „Wagabunda” z okazji Międzynarodowego Dnia Dziecka.
22. Ufundowanie 10 równorzędnych nagród (klaserki ze znaczkami PRL, każdy o wartości około 300 zł) dla laureatów konkursu na projekt znaczka pocztowego nt. „Chrońmy przyrodę”, zorganizowanego przez Redakcję „Zwierzyniec” w TVP.
23. Wystąpienie do Ministerstwa Łączności o zorganizowanie wyjazdu dla kol. Antoniego Kurczyńskiego — komisarza Wystawy „Tembał’83” w Szwajcarii (Bazylea 21—29.05.1983 r. PZF pokrywa wyłącznie koszty podróży, pozostałe — organizator wystawy).
24. Poparcie wniosku kol. Bogdana Okoniewskiego na wyjazd do Francji (Annonay, 4—5.06.1983 r.) na uroczystości związane z 200-leciem pierwszego lotu balonu braci Montgolfier (wyjazd na koszt własny zainteresowanego).
25. Włączenie kol. dra Mieczysława Kamińskiego z Kanady — członka Koła PZF „Polonia”, jurora Royal Philatelic Society of Canada — do składu jury Wystawy „Toruń 83”.
26. Ufundowanie nagrody prezesa ZG PZF na Wystawę „Polska — Węgry”.

27. Akceptację Regulaminu lotu gołębi pocztowych na trasie Toruń — Chełmno w dniu 3 września 1983 r. z okazji 750-lecia miasta Chełmna i miasta Torunia oraz XIV Ogólnopolskiej Wystawy Filatelistycznej „Toruń 83”.
28. Ufundowanie nagrody na wystawę „Brazylia 83”.
29. Zamówienie 1.500 egz. książki pt. „Stemple pocztowe o tematyce harcerskie, 1944—1980” dla potrzeb Komisji Młodzieżowej ZG PZF.
30. Powołanie kol. Ryszarda Jeziora na opiekuna uczestników finału młodzieżowego konkursu filatelistycznego „Karol Marks — Jego życie i dzieło” w Berlinie 28.07—2.08.1983 r.).
31. Akceptację redaktorów wiodących wydawnictw ujętych w programie wydawniczym PZF na 1984 r., a mianowicie:
 - pozycja 1 programu — kol. Henryk Bialek
 - pozycja 4 programu — kol. Henryk Bialek
 - pozycja 6 programu — kol. Jerzy Klima.
32. Poparcie wniosków kolegi W. Farbotko i kol. Molendy na wyjazd do NRD (30.06.—7.07.1983 r.) w ramach współpracy pomiędzy Okręgami Łódź i Poczdam.

(AK)

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF **podjęte dnia 11.06.1983 r.**

1. Ustalono, że przy wyjazdach za granicę w ramach kontaktów pomiędzy Okręgami (miastami), formalności z tym związane załatwia w zasadzie zainteresowany Zarząd Okręgu PZF we własnym zakresie.
2. Postanowiono wystąpić do Plenum Zarządu Głównego PZF o zatwierdzenie trybu postępowania i przekazania materiałów (informacji) Delegatom XIII kadencji PZF — uczestnikom Konferencji sprawozdawczej Delegatów PZF (Toruń, 10.09.1983 r.).
3. Przyjęto i zaakceptowano sprawozdanie kol. L. Węgrzyna z udziału w naradzie przedstawicieli krajowych związków filatelistycznych KDL w Pradze (4—6.06.1983 r.).
4. Odnośnie przedłożonych przez Komisję Młodzieżową ZG PZF projektów dokumentów normatywnych na rok szkolny 1983—84, a mianowicie:
 - wytyczne Komisji Młodzieżowej ZG PZF do planowania i organizowania młodzieżowego ruchu filatelistycznego w Okręgach PZF w roku szkolnym 1983/84,
 - Regulaminu Ogólnopolskiego Konkursu Filatelistycznego dla młodzieży w roku szkolnym 1983/84 pn. „40-lecie PRL — nauka i technika”,
 - Regulaminu współzawodnictwa między młodzieżowymi kołami filatelistycznymi w roku szkolnym 1983/84,
 - plan pracy Komisji Młodzieżowej ZG PZF na rok szkolny 1983/84,postanowiono zająć stanowisko na następnym plenarnym posiedzeniu Prezydium ZG PZF w Poznaniu (9.07.1983 r.).
5. Zatwierdzono zmianę wysokości stawek honorariów autorskich za prace i materiały publikowane na łamach czasopism PZF.

(AK)

KONKURSY FILATELISTYCZNE DLA MŁODZIEŻY WYNIKI

Na wniosek Komisji Młodzieżowej ZG PZF, Prezydium ZG PZF wyraziło zgodę i upoważniło wymienioną Komisję do nawiązania kontaktów z redakcjami niektórych czasopism w celu uzgodnienia wspólnego stanowiska i ogłoszenia szeregu konkursów filatelistycznych dla dzieci i młodzieży.

W wyniku przeprowadzonych rozmów konkursy zostały opublikowane, a w pierwszej połowie maja 1983 r. odbyły się losowania ufundowanych nagród. I tak dnia 6 maja 1983 r. w lokalu Redakcji „Walka Młodych”, komisja w składzie: Jan Barczyk (przedstawiciel ZG PZF), Maria Dobrzyńska i Radosław Rzepka (przedstawiciele Redakcji — Działu Łączności z Czytelnikami), dokonała losowania nagród wśród uczestników konkursu „Nie tylko dla filatelistów”, ogłoszonego na łamach „Walki Młodych” nr 15 z dnia 10.04.1983 r. Nagrody rzeczowe ufundowane przez Zarząd Główny PZF (klaserki ze znaczkami PRL o wartości około 500 zł każdy), wylosowali: Zofia Marczkiewicz (Wierzbica), Kazimierz Sak (Głubczyce), młodzieżowe koło filatelistyczne przy Szkole Podstawowej Nr 1 w Skaryszewie, Bogdan Olech (Łódź) i Kazimierz Oblizajek (m. Koło). Nagrody ufundowane przez Zarząd Główny ZSMP wylosowali: Michał Węglowski (Wałbrzych), Igor Hałagida (Banie Mazurskie), Halina Salwa (Wałbrzych), Monika Chudon (Warszawa) i Karol Włodarczyk (Łódź). Ponadto 10 upominków (zestawy kopert i kart z kasownikami okolicznościowymi) ufundowanych przez Zarząd Główny PZF wylosowali: Joanna Kardela (Głubczyce), Anna Teżyk (Białogard), WK PTTK Nr 6 „Zenitha” przy WSO WOPL (Koszalin), Leszek Żymalski (Budów), Stefan Sołtysik (Koszalin), Zbigniew Śliwa (Tarnów), Jan Wołoszczuk (Budów), Danuta Cholewińska (Lublin), Międzyosiedlowy Klub „Wilanów” — młodzieżowe koło filatelistyczne (Warszawa) i Czesław Turczyński (Żary).

W dniu 10 maja 1983 r. w lokalu Redakcji „Sztandaru Młodych”, komisja w składzie: Andrzej Ziemiński (Redaktor Naczelny „Sztandaru Młodych”) i Ryszard Jezior (sekretarz Komisji Młodzieżowej ZG PZF), dokonała losowania nagród wśród uczestników, którzy nadesłali prawidłowe odpowiedzi na konkurs „Karol Marks”, ogłoszony w „Sztandarze Młodych” z dnia 16.03.1983 r.

Nagrody rzeczowe ufundowane przez Zarząd Główny PZF (klaserki ze znaczkami PRL o wartości około 500 zł każdy) wylosowali: młodzieżowe koło filatelistyczne przy Międzyosiedlowym Klubie „Wilanów” (Warszawa), Tomasz Sadlakowski (Warszawa) i Ewa Stapor (Nowa Dęba). Nagrody Zarządu Głównego ZSMP wylosowali: Jacek Murawski (Kalisz) i Bogdan Stancik (Warszawa).

W dniu 11 maja 1983 r. w lokalu Redakcji „Młodego Technika”, komisja w składzie: Elżbieta Gawel (przedstawicielka Redakcji) i Jan Barczyk (przedstawiciel ZG PZF), dokonała losowania nagród wśród uczestników konkursu „Nie tylko dla filatelistów”, ogłoszonego w nr 2/83 „Młodego Technika”. Pierwszą nagrodę — klaser ze znaczkami PRL wartości około 1.000 zł ufundowaną przez Zarząd Główny PZF wylosował Stanisław Żak z Piotrkowa Trybunalskiego. Pięć nagród

równorzędnych (klaserki ze znaczkami PRL o wartości 600 zł każdy), ufundowanych przez Zarząd Główny PZF, wylosowali: Jacek Slepówroński (Warszawa), Dariusz Pocztó (Koźminiec), Maciej Rutkowski (Wolsztyn), Andrzej Paluchowski (Warszawa) i Aleksandra Dębosz (Bochnia).

Nagrody książkowe ufundowane przez Instytut Wydawniczy „Nasza Księgarnia” wylosowali: Michał i Jerzy Dusza (Szczecin), Leszek Kruszczyński (Koronowo) i Marek Stachowiak (Toruń).

Informując o wynikach, jednocześnie gratuluję laureatom i uczestnikom konkursów.

INFORMACJA

o warunkach ogłoszonego w 1982 r. przez Zarząd Główny PZF w porozumieniu z Zarządem Głównym Stowarzyszenia Dziennikarzy PRL konkursu z nagrodami

„Na najlepszą publikację popularyzującą polski ruch filatelistyczny w prasie, radiu i telewizji”

W całej niemal prasie krajowej ukazują się różne informacje o problemach polskiej i międzynarodowej filatelistyki, popularyzujące zasady i kierunki zbieractwa znaków pocztowych, stosowanych kasownikach okolicznościowych, wystawach filatelistycznych oraz o wielu innych przejawach życia organizacji filatelistycznych. Sprzyja to dalszemu rozwojowi ruchu filatelistycznego, który powstał ze zjednoczenia regionalnych Towarzystw Filatelistycznych, rozrósł się z 1.200 członków do ponad 200-tysięcznej organizacji, której szeregi stale się powiększają.

Ważną sprawą jest także popularyzowanie polskiego znaczka pocztowego i przedstawionych na nim treści za granicą.

Pragnąc zachęcić redakcje pism, telewizji i radia oraz dziennikarzy do kontynuowania i poszerzania prezentowanej dotychczas tematyki filatelistycznej, Zarząd Główny Polskiego Związku Filatelistów, w porozumieniu z Zarządem Głównym Stowarzyszenia Dziennikarzy PRL, ogłasza konkurs z nagrodami na najlepsze opracowania w roku 1981 i 1982 (publikacje, artykuły, omówienia, recenzje, sprawozdania, reportaże, stałe działy filatelistyczne itp.) popularyzujące społeczno-kulturalną działalność Polskiego Związku Filatelistów i jego inicjatywy, informujące o osiągnięciach polskiej filatelistyki, imprezach filatelistycznych w kraju i za granicą, działalności PZF wśród młodzieży, a także zachęcające do wstępowania w szeregi Polskiego Związku Filatelistów.

Z konkursu wyłączone są czasopisma filatelistyczne.

Ustala się nagrody w dwóch grupach:

- a) dla ogólnopolskich,
- b) dla regionalnych pism, programów telewizyjnych i radiowych, w następujących wysokościach:

I-sza nagroda — 10.000 zł

II-ga nagroda — 8.000 zł

III-cia nagroda — 5.000 zł (w każdej z grup).

Jury ma prawo innego podziału funduszu nagród w każdej grupie lub nie przyznania nagrody.

Prace konkursowe należy zgłaszać do 28 lutego 1983 r. Prawo zgłaszania posiadają redakcje, organa SD PRL, PZF, autorzy publikacji oraz członkowie jury.

Zgłoszenie następuje przez przesłanie do Zarządu Głównego PZF, Warszawa, Rynek St. Miasta 14 — publikacji prasowej, scenariusza bądź tekstu audycji tele-

wizyjnej lub radiowej ze wskazaniem autora (autorów) publikacji. Zgłoszenia bez załączonych publikacji nie będą rozpatrywane.

Oceny nadesłanego materiału dokona jury powołane przez Prezydium Zarządu Głównego Polskiego Związku Filatelistów i Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Dziennikarzy PRL.

Preferowane będą publikacje wyróżniające się walorami ideowo-wychowawczymi i interesującym ujęciem tematu.

Nadesłane na konkurs materiały nie będą nadawcy zwrócone. Ocena jury jest ostateczna i nie podlega zaskarżeniu.

Ogłoszenie wyników konkursu nastąpi do dnia 30 kwietnia 1983 roku, a wręczenie nagród — w maju 1983 roku.

Prezydium ZG SD PRL

Prezydium ZG PZF

PROTOKÓŁ **z posiedzenia jury konkursu PZF na najlepszą** **publikację w prasie filatelistycznej**

Sąd Konkursowy powołany przez Prezydium ZG PZF, zgodnie z protokołem Nr 47/48/XIII/Pr. rob. poz. 14 z dnia 15 grudnia 1982 roku w składzie:

1. Stanisław Żółkiewski	— przewodniczący (Warszawa) obecny
2. Jan Malik	— sekretarz (Kraków) obecny
3. Władysław Farbotko	— członek (Łódź) obecny
4. Stanisław Krzywicki	— członek (Szczecin) nieob. uspraw
5. Janusz Ksiński	— członek (Bydgoszcz) obecny

dokonał na posiedzeniu w dniu 21 maja 1983 roku oceny opracowań filatelistycznych, zamieszczonych w 1981 i 1982 roku w czasopismach filatelistycznych.

Regulamin konkursu został ogłoszony w czasopismach filatelistycznych w roku 1983.

Wpłynęły wnioski z:

- 1) Zarządu Okręgu PZF we Wrocławiu („Tematyk A”)
- 2) Zarządu Okręgu PZF w Szczecinie („Młody Filatelista”)
- 3) Zarządu Okręgu PZF w Łodzi („Hist.-Badawczy Biuletyn Filat.”)
- 4) Zarządu Okręgu PZF w Poznaniu („Tematyk D”)
- 5) Zarządu Okręgu PZF w Gdańsku („Tematyk C”)
- 6) Zarządu Okręgu PZF w Warszawie
- 7) Zarządu Okręgu PZF w Krakowie
- 8) Redakcja dwutygodnika „Filatelista”
- 9) Kol. St. Żółkiewski — przewodniczący jury.

Wnioski z Zarządu Okręgu PZF w Katowicach („Tematyk B”) do dnia posiedzenia jury nie otrzymano.

Jury konkursu, po przeanalizowaniu zgłoszonych na piśmie propozycji, postanowiło przyznać następujące nagrody:

I. W grupie opracowań historyczno-badawczych:

- Nagroda I (7.500 zł) — Mieczysław Czernik (2.500 zł),
— Tadeusz Hampel (2.500 zł),
— Janusz Zbigniew Piekut (2.500 zł)

za artykuł pt. „O stemplach pocztowych Królestwa Polskiego” (HBF nr 1/82).

Nagroda II (5.000 zł) — Tadeusz Molenda (2.500 zł),

— Witold Żurawski (2.500 zł)

za cykl artykułów poświęconych korespondencji jeńców wojennych z lat 1939/1945 (HBF nr 1—4/81 i 1—2/82).

Nagroda III (3.000 zł) — Wincenty Piątek

za publikację pt. „Materiały filatelistyczno-pocztowe dotyczące lat 1944—1946 („Filatelista” nr 8—15/82,

oraz dodatkowe nagrody w stopniu III:

— Andrzej Myśliński (2.500 zł) za cykl artykułów poświęconych datownikom pocztowym z lat 1868—1939 (HBF nr 1—3/82),

— Jan Zaborowski (2.000 zł) za artykuły pt. „O znaczkach i osteplowaniach węgierskich („Filatelista” nr 5/82 oraz „Historia poczty węgierskiej” do 1867 roku (HBF nr 3/81).

II. W grupie opracowań tematycznych:

Nagrody I nie przyznano.

Nagroda II (5.000 zł) — Lucjan Piekarczyk za artykuły o tematyce krakowskiej zamieszczone w „Informatorze filatelistycznym” z lat 1981—1982.

Nagroda III (3.000 zł) — Jacek Kapkowski za artykuł pt. „Polskie samoloty na znaczkach pocztowych” („Filatelista” nr 11 i 13/82) oraz

trzy nagrody po 2.000 zł:

— Stanisław Dzierżak za artykuł pt. „Życie podwodne a filatelistyka” (Fil. Tem. C nr 14/81 — 18/82),

— Bogdan Michalak za artykuły pt. „Kościół Mariacki w Krakowie” i „Rzeźba sakralna w sztuce romańskiej i gotyckiej” (Fil. Tem. D nr 11/81),

— Zbigniew Pakulski za cykl artykułów o tematyce sportowej (Fil. Tem. A nr 13/81 — 17/82).

III. W grupie opracowań organizacyjnych o tematyce młodzieżowej:

Nagrody I nie przyznano.

Nagroda II (5.000 zł):

— Henryk Białek (2.500 zł) i Zygmunt Wiatrowski (2.500 zł) za pracę pt. „Społeczne i kulturalne funkcje zbieractwa filatelistycznego” (HBF nr 2/82).

Nagroda III (trzy po 2.000 zł):

— Józef Grabarczyk za artykuł „Świat głuchych w filatelistyce” (Młodz. Biul. Fil. nr 2/81),

— Stanisław Kazy za cykl artykułów poświęconych początkom ruchu filatelistycznego na Dolnym Śląsku (Fil. Tem. A nr 13—15/81),

— Anna Plater za publikację poświęconą filatelistyce dzieci w Stołecznym Centrum Rehabilitacji w Konstancinie („Filatelista” nr 5 i 12/81).

Jury konkursu wyraża uznanie:

1. Jerzemu B. Klimie za całokształt działalności publicystycznej w dwutygodniku „Filatelista” oraz za artykuły przybliżające poszczególnych działaczy związkowych ogółowi filatelistów.

2. Witoldowi Żurawskiemu (Łódź) za kontynuowanie cyklu artykułów pt. „Znaczk, flagi i historia” publikowanych przez dłuższy okres w HBBF.

3. Fabianowi Burze za całokształt prac propagujących aerofilatelistykę i filatelistykę tematyczną — „Sport i olimpiady”.

4. Jerzemu Dobrzeńskiemu za odkrywcze opracowania z zakresu historii poczty w Warszawie.

Na tym protokół zakończono.

Protokół podpisali: Stanisław Żółkiewski, Jan Malik, Władysław Farbotko,
Janusz Księski z/u telefonicznego.

Warszawa, dnia 21 maja 1983 r.

PODZIĘKOWANIE

Telewizja Dziewcząt i Chłopców, Redakcja Zwierzyńiec, serdecznie dziękuje
Polskiemu Związkowi Filatelistów za udział w akcji „Zwierzyńiec” dotyczącej
ochrony przyrody. Szczególnie dziękujemy za wydanie specjalnej karty okolicz-
nościowej ze stemplem okolicznościowym i ufundowane nagrody.
Prosimy przekazać nasze podziękowanie członkowi PZF kol. Józefowi Kossow-
skiemu za zaangażowanie się w terminowe wydanie kart.

Warszawa, 10 czerwca 1983 r.

(—) Wanda Kobyłecka
Z-ca Naczelnego Redaktora

W TROSCE O FILATELISTÓW

25 lutego 1983 r. prezes Zarządu Głównego kol. Henryk Białek skierował do
dyrektora Przedsiębiorstwa Filatelistycznego pismo załączając uchwałę Walnego
Zebrania Koła PZF w Trzciance z prośbą o ponowne rozpatrzenie problemów,
które w coraz szerszym zakresie podnoszone są przez filatelistów w kraju.

Niżej przytaczamy treść wspomnianej uchwały.

Uchwała

**Walnego Zebrania członków Koła PZF przy Lubuskich
Zakładach Okrętowych „Lubmor” w Trzciance
z dnia 10.01.1983 r.**

Członkowie Koła PZF przy LZO „Lubmor” oceniając krytycznie sytuację
w dziedzinie filatelistyki, kierują szereg uwag do władz PZF z wnioskiem o ich
realizację zgodnie z kompetencjami i zobowiązaniami jakie wynikają ze Statutu.
II. Nie rozwiązanie problemu zabezpieczenia wystarczających ilości przyborów fi-
latelistycznych w ogóle, a dla członków PZF w szczególności.

Najwięcej trudności powoduje zakup klaserów, w tym również klaserów na
znaczki pocztowe Polski Ludowej, tomy I do XIV.

Przewodniczący Koła
(—) mgr inż. Edwin Klessa

Już 9 marca 1983 r. do Zarządu Głównego PZF wpłynęło pismo od dyrektora
Przedsiębiorstwa Filatelistycznego T. Kiljańskiego, którego treść podajemy w ca-
łości.

„Odpowiadając na pismo z dnia 25.02. 1983 r. dotyczące zarzutów w sprawie niezabezpieczenia dla członków PZF wystarczającej ilości przyborów i wydawnictw, uprzejmie wyjaśniamy:

1. Nie ma większych kłopotów z zaopatrzeniem w taki asortyment jak lupy, pin-cety, karty albumowe, karty uzupełniające do albumów, ząbkomierze, podlepki. Kierując wymieniony towar do sklepów nie stosujemy preferencji dla członków PZF uznając powszechną dostępność tych artykułów.
2. Problem stanowi niewystarczająca ilość klaserów. Mamy tylko jednego produ-centa (zakłady w Rudzie Śląskiej) z możliwością wytworzenia ca 160 tys. klase-rów rocznie. Próby znalezienia dodatkowych wytwórców są jak dotąd bezowocne. Najczęstszym powodem jest brak potrzebnego surowca. Klasery potrzebne są każ-demu zbieraczowi, stąd preferowanie członków PZF byłoby nieuzasadnione.
3. Naszym zdaniem umotywowane jest preferowanie członków PZF przy sprzedaży artykułów potrzebnych filatelistom zaawansowanym, wystawcom. Dlatego też całe dostawy importowanych z NRD hawidów są praktycznie przeznaczone dla Wasze-go Związku.
4. Odrębne zagadnienie stanowi sprawa klaserów jubileuszowych. Wydane wcześ-niej tomy zostały wyprzedane. Problem wznowień nie został pomyślnie rozwią-zany. Zasoby materiałowe producenta pozwalały jedynie na wykonanie kolejnych bieżących tomów. W styczniu br. Spółdzielnia Pracy „Introdruk” odstąpiła od pro-dukcji klaserów filatelistycznych, a także zrezygnowała z wydania XIV tomu kla-sera jubileuszowego. W związku z tym zwróciliśmy się do Zakładów w Rudzie Śląskiej z propozycją podjęcia produkcji klaserów jubileuszowych. Zamówienie na-sze zostało przyjęte. Przybliżony termin wydania tomu XIV określono na I pół-rocze 1984 roku”.

Również 25 lutego 1983 r. prezes Zarządu Głównego PZF kol. Henryk Bialek skierował do dyrektora Przedsiębiorstwa Filatelistycznego pismo, w którym zapro-pomował, aby w związku z licznymi dyskusjami filatelistów nad polityką cenową, włączyć do Komisji Cen wybitnych znawców zagadnienia, a mianowicie: Fabiana Burę z Warszawy, Stanisława Sadowskiego z Łodzi i Sobiesława Pionka z Zielonej Góry, zaznaczając, że wymienieni Koledzy wspólnie ze Zbigniewem Fijałkiem bę-dą służyli Przedsiębiorstwu wszechstronną radą i pomocą w ustalaniu cen, w opar-ciu o ugruntowaną i wszechstronną znajomość rynku, jego potrzeb i możliwości.

17 marca 1983 r. dyrektor Przedsiębiorstwa Filatelistycznego nadesłał do pre-zesa Zarządu Głównego PZF odpowiedź, szersze fragmenty z którego podajemy niżej.

„Odpowiadając na pismo Zarządu Głównego PZF z dnia 25.02. 1983 r. w sprawie dookoptowania do Komisji Cen osób poleconych przez Zarząd Główny, chcielibyśmy zwięźle przedstawić zasady polityki cen i metody ich realizacji.

Przedsiębiorstwo Filatelistyczne szczególną uwagę przykładą do cen znaczków polskich. Uważamy, że ceny powinny umożliwiać handlowi zarówno sprzedaż, jak i zakup znaczków. Zakup z realną, możliwością dalszej sprzedaży walorów. Nie sprzyjałyby realizacji takich zasad gwałtowne, koniunkturalne zwwyżki cen, a taką postawę sugerują nam często przedstawiciele różnych środowisk filatelistycznych. PF ma w tym przedmiocie zupełnie inną opinię. Wykorzystanie określonej ogólnej sytuacji rynkowej niesie ze sobą poważną groźbę dla filatelistyki. Rynek musi ulec pewnemu uporządkowaniu. W coraz mniejszym stopniu ludzie będą dysponowali dużymi ilościami pieniędzy na zakup znaczków. Kierunek zainteresowań się zmie-ni. Zbieracze będą chcieli sprzedawać znaczki. Handel nie będzie mógł zagospo-darować walorów o cenach sztucznie, koniunkturalnie zawyżonych. Sytuacja taka bardzo zaszkodziłaby filatelistyce, podważyła do niej zaufanie hobbystów. Tylko stabilna, wyważona polityka cen może umożliwić filatelistyce przejście bez więk-szych kłopotów przez obecny kryzysowy okres.

Przedsiębiorstwo Filatelistyczne ustalając za pośrednictwem Komisji Cen ceny na znaczki zasięga opinii długoletnich, znających zagadnienie, sprzedawców sklepów filatelistycznych. Sprzedawca — konsultant otrzymuje katalog znaczków polskich z prośbą o naniesienie swoich propozycji do katalogu następnej edycji. Takie propozycje stanowią dla nas cenny materiał przy ustalaniu ostatecznej propozycji zmiany cen, którą rozpatruje Komisja Cen. Ostateczny kształt cen jest w dużym stopniu zasługą gruntownej znajomości zagadnienia jaką posiada Wasz przedstawiciel Ob. Zbigniew Fijałek. Ob. Fijałek łączy rozległą wiedzę o znaczku z wiedzą handlowca. Immanentna wiedza o znaczku, to znaczy znajomość jego historii, danych technicznych poparta odpowiednim materiałem porównawczym, predysponuje do wydawania ocen i opinii na temat znaczka, może jednak być niewystarczająca do wydawania opinii na temat prawidłowości ceny znaczka. Do trafnego wydawania takich opinii potrzebna jest znajomość rynku filatelistycznego oraz stanu zapasów znaczków, którymi dysponuje handel. Ob. Fijałek znajomość rynku posiada, a wiadomości na temat zapasów w razie potrzeby są udostępniane.

Przedsiębiorstwo Filatelistyczne chętnie skorzysta z opinii na temat cen znaczków Ob. Ob. S. Piontka i S. Sadowskiego. Obywateł F. Bura pochodzi z Warszawy, a opinię tego regionu na temat cen znaczków gwarantuje w całej pełni Ob. Zbigniew Fijałek. Współpracę z Ob. Ob. S. Piontkiem i S. Sadowskim chcielibyśmy prowadzić na takich samych zasadach, jak z doświadczonymi sprzedawcami sklepów. Prześlemy aktualne katalogi znaczków polskich z prośbą o naniesienie w nich propozycji do następnej edycji katalogu. W przypadku rażących różnic między tymi propozycjami, a propozycjami przedsiębiorstwa, zaprosimy Ob. Ob. S. Piontka i S. Sadowskiego na posiedzenie Komisji Cen aby wspólnie ustalić właściwe ceny.

Zastępca dyrektora Przedsiębiorstwa Filatelistycznego ds. Handlu mgr Robert Dębski przesłał na adres Zarządu Głównego PZF pismo następującej treści:

„Zgodnie z postulatami zgłoszonymi przez Polski Związek Filatelistów i sprzedawców sklepów filatelistycznych, Przedsiębiorstwo Filatelistyczne dokonało następujących zmian w obowiązującej instrukcji komisowej z dnia 1 marca 1974 r.

Rozdział II. Przedmiot sprzedaży komisowej.

W pkt. 6 omawiającym jakie artykuły filatelistyczne mogą być przyjmowane do sprzedaży komisowej, wprowadza się ppkt. „g” — „oficjalne wydawnictwa PZF, jak: analogofilia, koperty, całostki z okolicznościowymi nadrukami czy ostemplowaniami”. W związku z powyższym pkt. 7, ppkt. „a” rozdziału II otrzymuje brzmienie: „walorów filatelistycznych — nowości sprzedawanych w abonamencie do czasu ich przeceny z wyłączeniem oficjalnych wydawnictw PZF”.

Rozdział III — Cena sprzedaży i prowizja komisowa.

Pkt. 9 ppkt. „e” otrzymuje brzmienie: „artykuły, do wyceny których nie mają zastosowania zasady określone w niniejszym paragrafie (np. katalogi, wydawnictwa filatelistyczne i filumenistyczne, przybory filatelistyczne i numizmatyczne, oficjalne wydawnictwa PZF) — wg ceny ustalonej wspólnie przez komitenta i komisanta.

Jednocześnie przypominamy, że zgodnie z naszym pismem z dnia 4.03. 1982 r. l. dz. HIE-073-21-82 nie mogą być przyjmowane do sprzedaży komisowej wszelkie wydania, fantazyjne, do których m.in. zalicza się nalepki imitujące znaczki pocztowe znakowane symbolami państw nieistniejących oraz niekatalogowane — naśladownictwa wydań poczt szejkanatów”.

(MCh)

Z OSTATNIEJ CHWILI...

Już po zatwierdzeniu i oddaniu do druku skromnego (urlopowego) tym razem numeru BI, prezes Zarządu Głównego PZF otrzymał pismo (z 6.06.1983 r.) od Wiceprezesa Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa-Książka-Ruch” mgr. Janusza Karpińskiego.

Sądzimy, że treść tego pisma zainteresuje naszych Czytelników i dlatego podajemy treść tego pisma z nieznacznymi skrótami.

„W związku z pismem Towarzysza Prezesa z dnia 4 maja 1983 roku uprzejmie informuję, że w obecnej niezwykle trudnej sytuacji dewizowej RSW, CHZ „Ars Polona” importuje jedynie z II obszaru płatniczego katalogi w niewielkich ilościach dla potrzeb własnych, które służą do wyznaczania cen znaczków zagranicznych.

Do roku 1980 sprowadzano hawidy produkcji RFN. Były to nieduże ilości od 250 do 300 sztuk opakowań poszczególnych rozmiarów, obejmujący pełny ich asortyment. Przedsiębiorstwo Filatelistyczne stawiało go w całości do dyspozycji PZF. Wobec trudności dewizowych uniemożliwiających zakup hawidów w RFN, Przedsiębiorstwo Filatelistyczne od roku 1981 zwiększyło import hawidów, określanych raczej mianem uchwytek, produkcji NRD. Są one niższej jakości od oryginalnych zachodnioniemieckich hawidów, jednak chętnie nabywane przez filatelistów. Począwszy od roku 1981 import tych uchwytek wynosi 5 tys. opakowań każdego rozmiaru i przeznaczony jest w całości dla zrzeszonych filatelistów.

W przypadku kart wystawowych dysponujemy kartami produkcji krajowej. Natomiast nigdy nie sprowadzaliśmy kart wystawowych z II obszaru płatniczego lecz tylko karty typu Schaubeck z NRD. Od roku 1981 kart wystawowych nie importuje się. Jeżeli PZF jest zainteresowany tymi kartami, podejmiemy intensywne starania o ich import.

„Przedstawiając powyższe chciałbym zapewnić Towarzysza Prezesa, że z chwilą poprawy sytuacji dewizowej Kraju, a w następstwie RSW, podejmiemy niezwłocznie działania w celu polepszenia zaopatrzenia filatelistów w potrzebne przybory”.

(MCh)

UWAGA MIŁOŚNICY „MILITARIÓW”

W dniu 8 października 1983 roku o godzinie 10.00 w Wojewódzkim Domu Kultury w Kielcach (ul. Ściegiennego) nastąpi uroczyste otwarcie wystawy „MILITARIA”. Wystawa czynna będzie do 16 października 1983 roku. W dniach 12 i 16 października stosowane będą kasowniki okolicznościowe.

Organizatorzy wystawy serdecznie zapraszają.

ISSN 0137-9593

BIULETYN INFORMACYJNY PZF
Wydawca: Polski Związek Filatelistów
Zarząd Główny

Adres redakcji: 00-272 Warszawa,
Rynek St. Miasta 14

Redaktor Biuletynu: Marian Chabowski

Biuletyn Informacyjny PZF jest rozprowadzany
za pośrednictwem Okręgów PZF

Druk: Bielskie Zakłady Graficzne
zam. 1642/83 — 3.000 egz. — M-103